
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

RUH VE MADDE, eylemlerinin sonucu ile evrensel yasalara uyumun arasındaki rezonansı bilir. Yasaların işleyişinde bir karşılık aranmaz, bütün seçeneklerin çalışma amacı bir'e dönüşür.

Bu süreç içerisinde insan varlığı, özde ruhsal varlık olarak, içsel eylemlerde bulunarak bilginin çok çeşitli boyutlarda tezahürüyle yaratılışa katılmaktadır. Bu gerçek, ruh varlığının tüm oluşlarda vazife sorumluluğunu üstlendiğini, diğer alanlar içinde gönüllü olduğunu göstermiştir.

Boyutsal hiyerarşilerde insan formu kendi üzerine düşeni, sikluslar boyunca, beklenenden fazlasıyla yerine getirmiştir. Bir dönemin sonuna yaklaştığımız zamanlar için de bu geçerlidir.

İçinde yaşadığımız bu son dönem Kova Burcu geçişi eşliğinde, insanlık ayağa kalkmaya başladıkça yani kıyam ettikçe dahil olduğu eğitim sistemlerinde de değişiklikler yaşadı. Geçmişte yanlış yapınca ilahlar tarafından cezalandırılan insanoğlu değişti, gelişti. Ekim yaptığı alandan kendine özgü ürünü alıp bu boyutun hakkını vermeye başladı.

Bilgiden hasat alıp tohum üreten ve bu tohumları yeryüzünden güneş sistemine saçan çiftçiler üretimde yüzümüzü güldürüyor.

Ruhun dinmez ışığı ile olgunlaşan başaklar bire bin veriyor. Gerçeğin ışığından bronzlaşmış tenler umutla geleceğin sesini dinliyor. Yorulmaz neferler, ilk adım heyecanı gibi tetiklenmiş, yaylanıp sonsuzluğa uzanma nefesindeler.

Nefesi yorulmayan, kalpleri bilgi ile dolu dolu atan yeni dönemin sentezcileri, Yaratılıştan beri istenci iradeye döndüren çalışkan eylemciler değil mi? Gelecek, onu belirleyen son ekibin temizliği ile saf, berrak, sade bir ürünü dünyaya sundu. Almasını bilenlere!...

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Arif Ümit YILMAZ

Kapak

Ferda Gürsoy

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

TEMMUZ 2008 Sayı: 582 Cilt: 49

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 4 YTL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5,4 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 48 YTL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 40 YTL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 65 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %20 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli)	250 USD
Ön Kapak İçi	100 USD
Arka Kapak İçi	100 USD
İç Tam Sayfa	75 USD
İç Yarım Sayfa	50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite-İyilik Yapmanın Esası** Ergün Arıkdal
- 10 **Kutsal Ahit Sandığının Kayıp Sırları** Laurance Gardner
- 16 **Kristal Terapi** Dr. İnci Erkin
- 19 **Şahsiyetin Belirmesi**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 20 **Bu Olay Niçin Başıma Geldi?** Robin Norwood
- 24 **Kızılderili Şeref Yasaları**
- 26 **Geçmiş Yaşamlarımız Bugünümüzü Nasıl Etkiliyor?** Günay Yalçın
3. Bölüm
- 32 **Sir Oliver Lodge'un 1945'te Ruhsal Alemden Geri Dönüşü**
1. Bölüm
- 36 **Güvenlik** James Westly
- 38 **Öğrenme ve Bilgi Arasındaki İlişki** Nur Alkış
2. Bölüm
- 44 **Spor ve Ruhsallık: Kazanmak mı? Katılmak mı?** David Meggyesy
Haber
- 49 **Niçin Buradayız?** Varlık: Emmanuel
Akış
- 50 **Ayurveda** Roy Eugene Davis
2. Bölüm
- 56 **Dinleyebilmeyi Öğrenme** Elvan Öğüt
- 58 **Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor** Jonathan Cainer
2. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

İyilik Yapmanın Esası

Ergün Arıkdal

İYİLİK YAPMANIN önemi; yeryüzünde apaçık anlaşılabilsin diye formülleştirilmiştir. “Size yapılmasını istemediğiniz şeyleri siz de başkalarına yapmayınız” ya da “İnsanları iyiliğe teşvik et, kötülükten men et” tarzında gayet güzel aforizmalar veya deyişler vardır.

İyiliği daha çok beşeri ilişkiler içerisindeki bir durum olarak ele alıyoruz. Eğer insanlara iyilik etme arzusu içinizden geliyorsa, bunun zihinde mantıklı bir şekilde tartışması olamaz. Bu tamamen sizin üst seviyedeki duyularınızın, üst şuurunuzla alakalı hissiyatınızın ve vicdanınızın ortaklaşa çalışmasından ortaya çıkan bir harekettir. Bunun makul bir tarza dökülmesi biraz zordur; makul vicdan uygulaması yapmak, yani vicdan ile akli verileri kolaylıkla bir araya getirerek ikisini bir anda kullanabilmek meselesi o kadar kolay değildir. Bunu yapabiliyorsak, başarabiliyorsak, elimizde bu ölçüler varsa; öncelikle o insanların liyakat durumuna bakmamız gerekir. Bazı şeylere layık mıdır, değil midir? Liyakati var mıdır, yok mudur? Bunun anlaşılması gerekir.

Elbette, bizim insanlara bir yardımımız olabilir. İyilikler; bazı insanların zor bir durumu yenebilmeleri için onlara yapılan ilave yardımlar, enerjiler tarzında ortaya çıkarlar; aslında işin temeli budur. Demek ki, cehit faktörü söz konusudur. Bu cehit

faktörünü azaltmayacak, gayret göstermelerine mani olmayacak şekilde insanlara yardımda bulunabiliriz. Önemli olan, bizim o insanın işini kolaylaştırmamızdır. Ancak onun cehdini, çabasını, eforunu azaltacaksa yaptığımıza iyilik değil kötülük denir. Çünkü burada önemli olan şudur: Kişinin ihtiyacı olan olaylarla karşılaşmış olması ve ihtiyacı olan bir hedefe ulaşabilmek için de bir çaba harcaması, bir gayret göstermesi lazımdır. Bizim o kişinin gayretini azaltıcı, gayret gösterme eyleminin gücünü düşürücü şekilde hareket etmememiz gerekir.

İnsanların cehdini azaltmayan, gayret göstermelerine engel olmayan pozitif bir yardımlaşma ve dayanışma her zaman makbuldür. Buna “iyilik” veya “yardım” da diyebiliriz ama bilelim ki, yardımlaşma ve dayanışmada asıl hareket noktamız budur. Liyakatlerin tespit edilmesi, karşı tarafın cehdinin azaltılmaması, onun gayret göstermesine engel olunmaması gerekir. “Sen dur, ben senin yerine yaparım!” demek iyilik değildir.

Hiçbir kimsenin denemesine engel olacak bir harekette bulunmamalıyız; bırakalım kendi kararlarını kendisi versin. Fakat karardan önce, eğer gerçekten bize başvurmuşsa, yakın çevresinden ya da bizden bir şey talep ediyorsa, işte o anda o bir liyakat sahibidir. Bizimle karşı karşıya gelip bizden yardım isteyebilecek kadar ciddi bir hali vardır. İşte o zaman, onun cehdini kırmayacak bir şekilde, bütün işlemin yine kendisi tarafından yapılmasının söz konusu olduğunu düşünerek, gayret göstermesine mani olamayacak şekilde gereken enerjiyi ilavesini veya ondaki bir enerjinin

akışını sağlayacak olan bir yol temizliğini, birtakım engellerin onun önünden çekilmesi meselesini yerine getirebiliriz. Aynı anda, kendimiz için de bir iyilik yapmış oluruz çünkü onun bizden yardım istemesi de bizim için bir iyiliktir. Bizim yardım etmek yeteneğimizin, şuurumuzun artırılmasına, uygulama sahasına sokulmasına neden olduğu için o kişi de bize bir iyilik yapmaktadır. Bunun usulü ve ölçüsü budur. Zaten bunları düşünerek hareket ediyorsak, fevkalade şuurlu bir şekilde, sadece zekice değil, çok bilinçli ve terbiye edici bir biçimde hareket ediyoruz demektir. Bu sistem, ruhsal rehberlerimizin bizim üzerimizde kullandıkları sistemin aynısıdır. Onu kavrayıp, yeryüzünde de aynı şekilde hareket etmek lazımdır.

Yardımlaşma ve Dayanışma Uygulamaları

BİR DİNLEYİCİMİZ şöyle diyor: “Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası’na uygun olarak önce kendimize, sonra diğerlerine yardım etmemiz gerektiğine bütün samimiyetimle inanan bir insanım. Ama fark ediyorum ki, yardım ederken çok dikkatli olmak gerek. Mesela, bazen kendimi gözlüyorum, sadece sempati duyduğum kimselere ya da heyecanlandığım olaylarda yardımcı olabiliyorum. Yardımlar, o anlık geçici çözümler getiren olaylar oluyor. Oysa varlığı geliştirici, onun kendini tanımasına ve sorununu kendisinin çözmesine yardım edici aktarımlar yapılmalı. Sizce de öyle değil mi?”

Yardımlaşma ve dayanışma sürecini herkes gerçekten de şuurlu bir

şekilde yaşamaya kalkarsa, sempati duyduğu kimselerden, kendisine en yakın olanlardan başlaması doğaldır. Kendimizi merkeze koyalım ve suya atılan bir taşın yarattığı dalganın çoğalışı, kıylara gidişi gibi bunun etrafında halka halka genişleyen, uzaklaşan ve giderek büyüyen bir hal düşünelim. Elbette, ilk önce yapacağımız iş; beşinci ya da altıncı dış halkayla değil de hemen yanımızdaki halka ile ilgilenmektir. Dinleyicimizin, “sempati duyduğum, heyecanlandığım olaylarda yardımcı olabiliyorum” şeklindeki saptaması, bu heyecanın ikinci veya üçüncü halka ile bir çeşit duygudaşlık durumu meydana geldiğini gösterir ki, bu gayet doğaldır. Böyle olması, tabiatın, fizik yasaların ve dünya hayatının icabıdır. Önce size en yakın halkadan başlamak gayet güzel bir gidiştir, bunu kesmemek lazım.

Zaten bakınız, kutsal kitaplarda bile ilk önce onlardan söz edilmiştir, değil mi? “Komşunu kendin gibi seveceksin.” Komşumuz kimdir? Bizimle aynı duvar dibinde ya da aynı sokak üzerinde oturan, her gün yüzünü gördüğümüz, sempati duyduğumuz, her gün selamlaştığımız, bir iki çift laf ettiğimiz, merhabalaştığımız, birbirimizle yardımlaşma ve dayanışma içinde bulunduğumuz insan değil midir? Öyledir. Demek ki, söylemek istedikleri şu: “Burada sevgi enerjisini aktarmanız gerekiyorsa, öbür mahallede veya öbür şehirdeki insanı sevmenizin bir manası yok, siz önce çevrenizde sizin bu sevginize muhtaç ve aynı zamanda sizin insanları sevme kabiliyetinizin genişlemesi için görevli olan hemen yanı başımızdaki o insanları sevmeyi öğreneceksiniz.”

Başka bir deyişle, başkalarına parasal

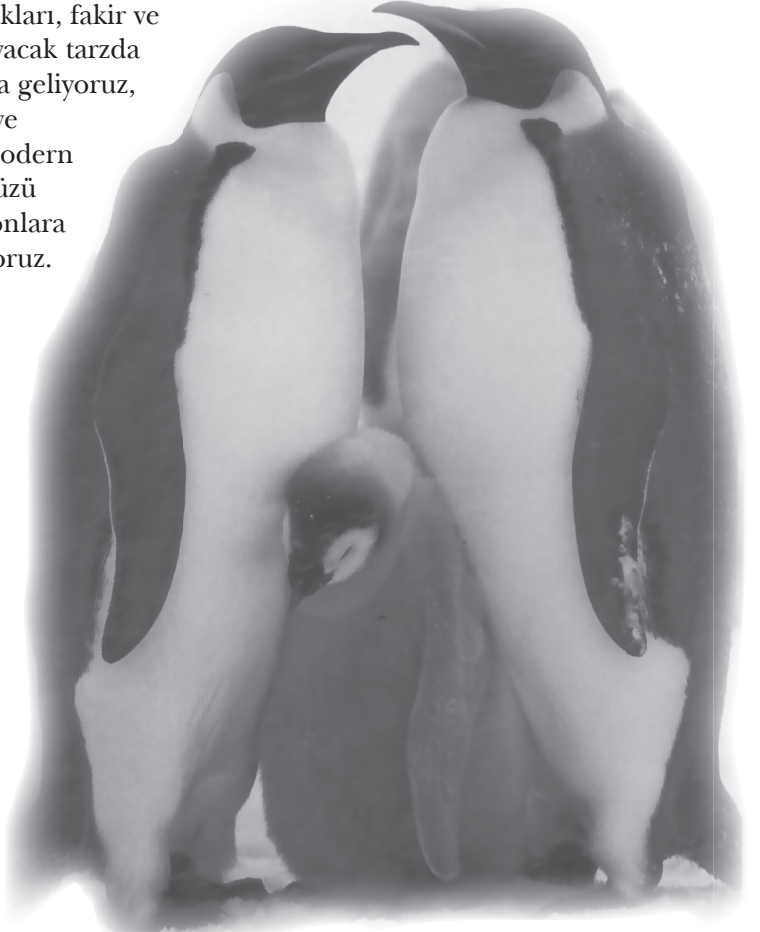
yardımda bulunmak için bile önce kendi cüzdanımıza sahip olmamız gerekir. Hangi yolla yapacağımız farklı farklı olacaktır ama hayatımızı yönlendirmek için bazı imkanlara sahip olmamız gerekmektedir; bu imkanları en iyi şekilde kullanmak problemi bile esasında kendi yardımlaşma ve dayanışma şuurumuzu geliştirmemizle ilgilidir. Yardım yapmak bağışta bulunmak meselesini “Ben bunu oradaki o insana duygusal bir sempati duyduğum için yapıyorum vs. Aslında bunun fazla da bir değeri, kıymeti yoktur” şeklinde ele almamız doğru değildir. Yardımlaşma ve dayanışma için, özellikle İslam’da, dinsel çok büyük ve önemli kurallar, yani sadaka ve zekat meseleleri vardır. Bunlar, her zaman maddi verişler ya da fedakarlıklar değildir. Özellikle zekat meselesi çok daha kapsamlı bir husustur; bizim görüşümüz odur ki, bir kimsenin gönlünü almak, bir kimseye ümit vermek, onun maneviyatını yükseltmek, onun eksik olan bilgisini tamamlamak; zekatin parasal veya maddi yönden yapılanından çok daha kutsaldır. Çünkü Yüce Kuran, insanların Yardımlaşma ve Dayanışma İlkesi içerisinde yaşamalarını sürekli bir şekilde istemektedir. Hatta bazı hadislerde de, Peygamber Muhammed’in yapmış olduğu yüce yorumlarla, bu ayetlerin, insanlık için ne derecede önemli olduğu birtakım misaller vererek her seferinde vurgulanmıştır.

Elbette, insanlara daha şuurulu bir şekilde yardımcı olarak, kendini tanımasına ve sorununu kendisinin çözmesine yardımcı olacak birtakım aktarımlar, yardımlar yapılmalıdır ama eğer bunu tam manasıyla

beceremiyorsak, kendimizi hemen bir eleştiri çemberi içerisine almamız da yanlış olur. Biz yine o sempati bağları ile hareket edelim. Sempati duyduğumuz insanlara, problemlerini kendi başlarına çözebilecek şekilde yardımcı olmalıyız. Kendilerini tanımalarına yardım etmeliyiz. Önce sempatiden başlamak gerekir, sonra yavaş yavaş dış halkalara da gideriz. Ama önce içeriden, yanı başımızdan başlayalım; kendi evladımıza, kendi ana-babamıza, kardeşimize, eşimize yardım edelim. Önce aile birliği, ondan sonra komşular, ondan sonra bir mahalle, belki daha sonra da bütün bir kasaba ve şehir halkı; zaten sivil örgütler vasıtasıyla çocukları, fakir ve fukarayı, hastaları koruyacak tarzda örgütleniyoruz, bir araya geliyoruz, demek ki yardımlaşma ve dayanışmayı biz daha modern hale getirmişiz. Gücümüzü biraraya getiriyoruz ve onlara yardımcı olmaya çalışıyoruz. Demek ki, önce kapımızın önünde veya sokağımızın başında bulunan bir fukaraya yardımda bulunmayı öğrenmemiz lazım. Diğerkamca; eski, kullanmadığımız bir ayakkabımızı, bir elbisemizi mi vereceğiz? Yoksa cebimizde o anda fazladan bulunan bir miktar parayı mı vereceğiz? Bunu hiçbir şey düşünmeden vermek lazım. Ancak bir süre sonra o insanın

bu durumunu mütalaa da edebiliriz: “Bu adam niçin burada dileniyor? Bu adam niçin insan haysiyet ve şerefine uygun olarak yaşamasın? Derdi nedir?” tarzında işi derinleştirdiğimiz sürece, o varlığın da kendini tanımasına, kendi sorununu çözmesine yardımcı olabiliriz.

Vericilik, eski deyimimizle diğerkamlık; hodkamlığın karşıtıdır. Alıcılık, vermezcilik, “hep bana” diyebilen insanlar için hodkam tabirini kullanırız. Bunun tersi de elcilik, vericiliktir yani el olan, kendisinin dışında olanlarla sürekli bir alakalanma hali tarzındaki tutum.

Diğerkamlık, hayat içerisinde pek çok insana zorla, menfaat karşılığı, korku karşılığı yaptırılan bir yüksek ahlaki davranıştır. Ama çok az insan bunu menfaat, korku, herhangi bir inanç yolu vs. hiç bağlamadan, doğrudan doğruya vicdani bir katılım, vicdani bir eriyiş içerisinde bunları yapmaya çalışırlar ve yaparlar. Bu insanların sayısı oldukça azdır.

Vericiliğin ölçüsünü,
yüce ruhsal dostlarımız,

faaliyetinizi sürdürmeye çalışın. Bunlar sizin çevrenizde çok büyük pozitif alan yaratırlar. Engellerden veya insanların tavırlarından dolayı “üzülüyorum” dediğiniz noktada siz bu pozitif alanı incitebilirsiniz, zayıflatabilirsiniz. Dikkatli olmanız lazımdır.

ruhsal büyüklerimizden olan ve Sadıklar takma ismiyle bizlere bilgiler aktarmış olan Plan'ın bir kavramı öğretmiştir: “Makul vicdan” kavramı. Siz, vicdanınızın bir hükmü olarak alabildiğine, elinizden geldiğince maddi ve manevi diğerkamlık yapıyorsunuz. Bu; sizin hızlı bir şekilde tekamül etmenize yarar sağlayan bir eylemdir, bu nedenle bundan asla vazgeçmeyiniz. Önünüze ne engel çıkarsa çıksın, bunların birer imtihan olduğunu kabul ederek, siz bütün gücünüzle yine diğerkamlık

Şimdi, sık sık önünüze çıkan sonraki aşamalar, yani iyiliğinize denk düşmeyen veya bir çeşit nankörlük diyebileceğimiz olaylar; insanların negatif yönlendirmelerinin daha fazla olduğunun göstergesidir. Bu; onların cahilliğinden, bilgisizliğinden, diğerkamlık faaliyetinin şuuruna sahip olmayan varlıklar olmalarından kaynaklanan bir karşılıktır. Çünkü onlar henüz alttürizmi yani vericiliği, diğerkamlığı, elciliği değil; bir realite olarak doğrudan doğruya egoizmayı, hodkamlığı, alıcılığı benimsemişler.

Onların bu realiteyi tamamlamaları gerekir. Siz, onların bu realiteyi tamamlaması için çok büyük bir vazife yaparak onlara yardım ve hizmet ediyorsunuz. Bunu böyle düşününüz. O insanların gelişmesine, sizin veya herhangi bir insanın yapmış olduğu diğerkamlik hareketleri; bu tarzda hodkam tavırlı olan insanların, kendi realitelerinde doymalarını, o realitenin kendilerine ne getirip ne götürdüğünün farkına varmalarını sağlamak içindir. Kısacası büyük bir hizmet yoludur.

Demek ki, o insanların kendilerine diğerkamca davranan kişilere tavır koymaları katiyen bir üzüntü vesilesi olmamalıdır. Çünkü o insan, aynen bir çocuk gibidir; gösterdiği tepki, karnı açken herhangi bir vesileyle biberonu ağzından aldığında bir çocuğun gösterdiği türden bir tepkidir. Böyle kişiler, diğerkamlığın vermiş olduğu büyük pozitif enerjiden yararlanmak, onun vasıtasıyla kendi iç varlıklarını geliştirme yolundadırlar. Bunun birdenbire kesintiye uğraması, onlarda hakikaten samimi bir üzüntü yaratır. Onlar öncelikle daha henüz hodkamlığı, egoizmanın realitesini yaşamakla meşgul olduklarından, o gerçekliğin içerisine gömülmüş, bunun zevkini, tadını çıkarmakla meşgul ve böyle bir hayat planı ile doğmuş olduklarından, böyle bir insandan daha başka türlü davranış beklemek pek isabetli olmaz.

İşte bu nedenle, yüce rehberler bizlere makul vicdan kavramını telkin etmişler ve “Vicdanınızın sesini uygulayacağınız herhangi bir konuyu önce makul bir şekilde yani akli verilerinizle bir araştırmasını, bir taramasını yapınız. Çünkü ihtiyaç

sahiplerinin ne olduğunu, kimlerin gerçek ihtiyaç sahibi olduğunu, kimlerin olmadığını, kimin bir işi istismar ettiğini veya etmediğini anlamak zorundasınız,” demişlerdir.

Artık bu devir, rastgele duygusal hareket etme devri değil; bir bilgiyle hareket etme devridir. Rastgele taşı atmak değil, taşı bilerek yerine yerleştirme devridir. Dolayısıyla buradaki makul sözü akli olmak, akılla ilgili bir husustur. Meseleyi tartmak, tartışmak, düzeltmek, düşünmektir. Kime ve hangi şartlarla daha iyi hizmet etmiş olabilme sorumluluğu yine vicdan sahibine verilir. Vicdan sahibinin, sadece diğerkamca duygularının coşkusu altında kalarak, herhangi bir meseleyi halletme çabasını göstermesi yetmez. Makul vicdan konusu buna o kadar önem vermez; “Neyi, ne maksatla, nereye vereceksin?” sorusunun cevaplarını ister. İradeyi o noktaya çevirebilmek için bazı sorulara cevap vermek gerekir; “Şu maksatla, şu yönde, şu hareketi yapacağım; yapılmalıdır çünkü bir iradem var.”

Diğerkamca davranırken kendi egomuzu kullanmadan, yani takdir beklemeden, insanların bizlere “Yaşa, var ol,” demesine hiç ihtiyaç duymadan iyilik yapmak istiyorsak, makul vicdan ile hareket etmeliyiz. O zaman hiç üzülmeziz. Biliriz ki, insanlar bunu da, şunu da yapar. Öyle noktalar seçmişizdir ve öyle gediklere tuğlalar koyarız ki, oradan hiç ses çıkmaz, hiçbir sızıntı meydana gelmez ve biz de mutlu oluruz. İnsanların ağlamasına, sızlamasına, nankörlük yapmasına artık bir noktada hiç aldirmamak tarzındaki yüksek seviyeli bir vicdana da bu şekilde ulaşabiliriz. □

Kutsal Ahit Sandığının Kayıp Sırları

Laurance Gardner

GEÇEN YÜZYIL boyunca, özellikle de Albert Einstein'dan bu yana, bilim adamları modern fiziğin Kutsal Kasesi'ni, yani "Her Şeyin Birleşik Teorisi"ni aramaktadırlar. Bu arayış, alışık olduğumuz zaman ve mekanın ötesinde şimdiye kadar bilinmeyen düzlemlerin varlığına ilişkin farkındalık oluşturan inanılmaz keşiflerin yanı sıra, "süpercisimler", "kuarklar" ve "süperiletkenlik" gibi kelimeler içeren yeni bir dilin doğuşuna da yol açtı.

Kuantum mekaniği alanında, bilim adamları maddenin aslında aynı anda iki yerde birden olabildiğini doğruladılar. Aralarında milyonlarca ışık yılı olan parçacıkların, kuantum dolanıklığı aracılığıyla, fiziksel bir temas olmaksızın birbirlerine bağlanabilecekleri de artık belirlenmiştir. Zaman ve mekan artık yönlendirilip kullanılabilir, teleportasyon bir gerçeklik haline gelmektedir, hava taşımacılığında yer çekimine dirençli maddenin kullanılacağı müjdelenmektedir ve sanal bilim, öteboyutsal ortamlara ilişkin daha geniş bir anlayışına yol açmıştır.

Gerçi, kadim zamanlardan kalan belgelere bakıldığında rahiplerin levite oldukları, tanrısal iletişimin örneklerinin görülüp aktarıldığı ve *elektrikusun* adeta bir fenomen gibi anlatıldığı o çok eskilerin dünyasında süperiletkenlerin özelliklerinin ve yer çekimine meydan okumanın anlaşılmasa da bilindiği görülmektedir. Bu kadim bilimin merkezinde, farklı kültürlerde çeşitli isimlerle adlandırılan, gizemli bir "izdüşüm tozu" yer almaktadır. Kadim Mezopotamyalılar onu *shem-an-na* diye çağırırlar, İskenderiyeliler ona cennetten bir armağan olarak büyük saygı gösterir ve Mısırlılar onu *mfkzt* olarak bilirlerdi. Sonraki kimyagerler, örneğin Nicholas Flamel, ona Felsefe Taşı demişlerdir. Bugünün fizikçileri ise onun, altın ve platin gurubu metallere türetilmiş yüksek spinli, tek atomlu bir element olacağını belirlediler.

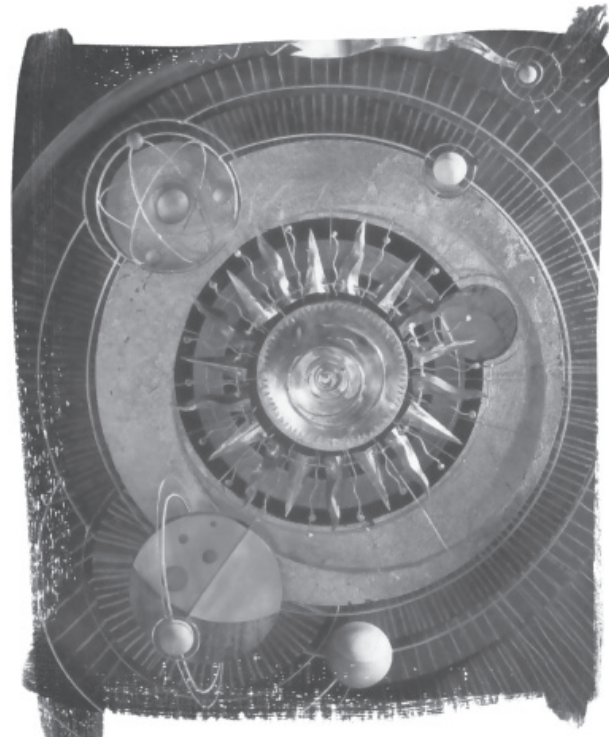
Mfkzt tozuna ilişkin en eski tarihsel kayıtlar, Mısır'ın Piramit Metinlerinde, yani Sakkara'daki, beşinci hanedandan Kral Unas'ın kutsal

piramit mezarını süsleyen yazılarda bulunmuştur. Burası, kralın tanrılar ile birlikte sonsuza kadar yaşayacağı mekan olarak tanımlanmakta ve *Mfktz Tarlası*, yani Kutsanmışların Diyarı olarak adlandırılarak, ötealemlerle ilişkili bir boyut veya esiri bir mekan olduğu anlatılmaktadır. Yunan mitolojisinde bu cevherin sırrını arayış *Altın Post* efsanesinin esasını oluşturmaktayken, Eski Ahit'in anlatımında ise Musa'nın Sina'dan getirip, daha sonra Kudüs Tapınağına yerleştiği Kutsal Ahit Sandığının mistik diyarıyla ilişkilidir. Bu sandığın geçmişinin tüm aşamalarında, bu kutsal "izdüşüm tozu"nun levitasyon, transmutasyon ve teleportasyon gibi olağanüstü güçlere sahip olduğu anlatıldı. Fiziksel ömrü gerçekten uzatma sürecini başlatan bu sandığın ayrıca parlak bir ışık ve öldürücü ışınlar ürettiği söylendi. Yakın zaman önce ise Teksas'taki İleri Çalışmalar Enstitüsü bu cevheri "egzotik madde" olarak tanımlarken, Illinois'daki İleri Çalışmalar Merkezi ise (bu cevherin temel karakterlerinden biri olan) süperiletkenliğin, "evrendeki en dikkate değer fiziksel özellik" olduğunu açıkladı.

Altunla ilişkili gizemli işlemlerin akla hemen simyayı getirmesi ve monatomik tozun (asal metallerden yapılmış olmasına karşın) "taş" olarak adlandırılması dikkate alındığında, on yedinci yüzyıl simyacılarından Eirenaeus Philalathes'in yazdıkları üstünde düşünmek gerekir. Kendi devrinde Isaac Newton, Robert Boyle, Elias Ashmole ve diğerleri tarafından saygıyla anılan bu ünlü İngiliz filozofu, 1667'de, baz metali altına dönüştürdüğüne inanılan

Felsefe Taşı'nın doğasını ele alan bir bilimsel inceleme yazmıştır. Philalathes, Felsefe Taşı'nın ta kendisinin altundan yapıldığına ve felsefecilerin hünerinin bu süreci mükemmelleştirmek olduğuna dikkat çekiyordu. "Ateşin etkisine bir taş kadar başarıyla dayandığı ve de kendi sabit doğası nedeniyle ki, Taş olarak isimlendirilmiştir. Türü bakımından o altundur, en saftan daha saftır; bir taş gibi sabittir ve yanmaz ama görünürde, incecik bir tozdur," diye açıklıyordu. On beşinci yüzyılın başlarında, Fransız simyacı Nicolas Flamel 22 Kasım 1416 tarihli Son Vasiyetinde asal metal kurutulup sindirildiğinde, Felsefe Taşı' denilen katıksız bir "altın tozu"nun oluştuğunu yazmıştı.

Kadim Mısır'a dönersek; çeşitli kutsal yerleşimlerde *mfkzta* ilişkin başka referanslar vardır. Bunlardan biri, Karnak'taki tapınakta bir alçak kabartmada gösterilen, Firavun III. Tuthmosis'in hazineleriyle ilişkilidir. Hazinenin metallerle ilgili kısmında,

altından yapılma olduğu söylenen pek çok koni şekilli nesne vardır ama tanımları pek gariptir: “beyaz ekme”. M.Ö. 1450 civarında, bu firavunun yüce meclisinde otuz dokuz üyesi olan Metalurji Usta Zanaatkarlar kardeşliğini kurduğu yer de yine Karnak’tı. Onlara, Büyük Beyaz Kardeşlik denilirdi: Bu isim, onların söz konusu gizemli beyaz izdüşüm tozuyla uğraşıyor olmalarından türemişti. Toz, *Iter Alexandri Magni ad Paradisum* adıyla anılan bir İskenderiye belgesinde yine anılmaktadır. Bu metin, Büyük İskender’in Cennet’e, yani İran’ın ışık tanrısı Ahura Mazda’nın krallığına yaptığı büyük yolculuğun masalıdır. Masalda, sayısız sihirli özellikleri olan büyüleyici Cennet Taşı anlatılmaktadır.

İncil’de ise izdüşüm tozu, Musa’nın İsrailoğullarıyla birlikte topluca Mısır’dan çıkış öyküsünde ortaya çıkar. Sina’dayken Musa Horeb dağına çıkıp orada uzun süre kaldığında, Musa’nın kardeşi Harun İsrailoğullarından altın eşyalar toplayıp eriterek bir put, yani altın bir buzağı yapmış ve Musa bunu gördüğünde çok öfkelenmişti. Kutsal metinde Musa’nın bu altın buzağıyı alıp ateşte yaktığı, onun yapısını değiştirerek bir toza dönüştürdüğü ve bu tozla İsrailoğullarını beslediği anlatılır. Bu öykü, ilahiyatçıların aklını uzun süre kurcalamıştı çünkü altını ateşte ısıttığınızda ortaya toz çıkmaz, eriyik altın çıkar. Gerçi, öykünün ilerleyen kısmında, bu katıksız tozun buhurla silinip kurutulabileceği ve ekme somunlarına dönüştürülebileceği olasılığı, en eski tarihli Eski Ahit metinlerinde “mevcudiyet ekmeği” şeklinde adlandırılarak açıklanmıştır. Bunlar,

dağdaki ateşe ve Ahit Sandığı’nın, yani kapağının üstüne yerleştirilmiş melek heykellerinin kanatları arasından öldürücü parlak ışık mızrakları yayan, altından yapılma kasanın açıkça vurgulanan önemine ilişkin anlatılarla içiçe girmiştir. Mevcudiyet ekmeği hakkında anlatılanlara uygun olarak, bu Sandık ışınları da benzer biçimde “mevcudiyet”le (anlaşılan o ki, Tanrı’nın mevcudiyetine) ilişkilendirilmiştir; Yunanlılar onu *electricus* olarak isimlendirdiler.

Yakın tarihli deneylerde, bilimciler, cevheri ağır gazlar altında tekrar tekrar ısıtıp soğuttuklarında, soğutma süreci numuneye şaşırtıcı bir oranda, başlangıç ağırlığının yüzde dört yüzü kadar ağırlık eklediğini, ısıtma sürecinin ise numuneyi şaşırtıcı bir oranda hafiflettiğini, neredeyse sıfırdan da az hale getirdiğini keşfettiler. Numuneyi ısıtma kabından çıkarıp da, kabın ağırlığının cevher kabın içindeykenki ağırlığından daha çok olduğunu gördüklerindeyse bu cevherin ağırlıksızlığını, onu destekleyen ortama aktarabilme yeteneğinin olduğunu anladılar. Bu kap levite bile oluyordu! Bu durum, yaklaşık iki bin yıl önce, altın Cennet Taşını ele alan eski İskenderiye simya metniyle örtüşmektedir: Söz konusu materyal orijinal altın miktarından çok daha ağır çekebilemekteydi ama toza dönüştürüldüğünde, bir tüy bile ondan ağır geliyordu.

Eski Babil’de, bu gizemli beyaz toza, “ateş taşı” anlamına gelen *an-na* adı verilmekteydi; ve bu toz koni biçimli kekler haline getirildiğinde ise, koni şekilli veya yukarı doğru uzanan ateş taşı anlamına gelen *sem-an-na* adını almaktaydı. Eski

Ahit'e göre, İsrailoğulları ekmeğe tozuna, neredeyse benzer seste olan *manna* adını vermekteydiler. Flavius Josephus tarafından birinci yüzyılda yazılan *Yahudilerin İlkçağı* adlı eserde, *manna* kelimesinin aslında "Bu nedir?" anlamına gelen bir soru olduğu açıklanmıştır. Kutsal kitabın Mısır'dan Çıkış babı da bunu doğrular: "Ona *manna* dediler çünkü onun ne olduğunu bilmiyorlardı." Bu ise, *Mısır'ın Ölümler Kitabı*'nda (Ani Papirüs'ü olarak da bilinir) *mjkt* hakkında anlatılanlarla aynı çizgidedir. Teb'de bulunan ve 1888'de British Museum koleksiyonuna eklenen bu papirüs tomarı yaklaşık yirmi dört metre uzunluğunda olup, son derece detaylı resimlerle bezenmiştir. Bu kadim ayinsel eserde, mevcudiyet ekmeği, nihai aydınlanmayı arayan ve yolculuğunun her bir devresini tamamlayışında belirli bir soruyu tekrarlayan firavun ile ilişkilendirilmiştir: "Bu nedir?" M.Ö. üçüncü bin yıla dek giden diğer benzer metinler ve Sina'da Serabit Dağında bulunan kabartmalardan açıkça anlaşıldığına göre, Mısır kralları M.Ö. 2180 civarında altının beyaz *mannasını* yemektedirler. Bunun nasıl üretildiğinin sırrını ancak, gizem okullarının metalurjide usta olan üyeleri bilirlerdi ama zaten, Memfis'in en üst düzeyli Baş Rahibi, Büyük Sanatkar lakabını taşımaktaydı.

"Nihai aydınlanma" (veya Yunanlıların deyişiyle *gnosis*) bir sürekli arayış idealiydi. Fiziksel bedene ek olarak, tıpkı onun gibi, büyüyebilmesi için beslenmek zorunda olan ve fiziksel bedene benzeyen bir "ışık beden"e sahip olmalıydı insan. Bu ışık bedene ka adı verilirdi ve esasen, yaşamın

somut olmayan bir özelliği olmasına rağmen, bu ışık bedeninin öte alemde aktif olarak kalacağı söylenirdi. *Ka*'nın yiyeceği, aydınlanmadan dolayı üretilen ışık ve bu ışığın ortaya çıkmasını sağlayan madde ise *mjkt* idi, yani altının beyaz tozu. Toz ile ışığın ilişkilendirilmesi, 1904'de arkeolog Sir William Flinders Petrie tarafından yapılan keşifte tekrar görüldü. Mısır Maden Tetkik Arama Fonu için Sina Dağının çölünde araştırma yapmakta olan Petrie, Serabit Dağının (İncil'deki Horeb Dağı) zirvesinde o zamana dek bilinmeyen bir Mısır tapınağı keşfetti. Bu salonlar ve dehlizler kompleksinde, *mjkt* hakkında pek çok yazı, ışıkla ilişkilendirilen çeşitli hiyeroglifler ile birlikte yer almaktaydı. Ayrıca, Karnak Tapınağındaki kabartmalara koşut olarak, Serabit Tapınağının duvar oymalarında da koni biçimli ekmeğe kalıpları göze çarpıyordu. Bunlardan biri, tanrıça Hathor'un huzuruna çıkan IV. Tuthmosis'i göstermektedir. Firavunun önünde, üstüne lotus çiçekleri konulmuş iki sunak vardır ve firavunun arkasındaki bir adam "beyaz ekmeğe" olarak tarif edilen konik bir nesne taşımaktadır. Bir diğer kabartma ise haznedar Sobekhotep'i firavun III. Amenhotep'e koni biçimli bir somun sunarken göstermektedir. Ama Sobekhotep, "Majestelerine soylu ve değerli bir taş getiren" olarak resmedilmiştir ve "Altın Evi'nin sınırlarını koruyan Yüce" olarak anılmıştır.

Kutsal Ahit Sandığına ilişkin pek çok gizem vardır ama hiçbiri, bu sandığın Horeb Dağında oluşturulma tarzı kadar gizemli değildir. Eski Ahit'in Mısır'dan Çıkış babında, Musa İsrailoğullarının altın buzağısını

eritip yok ettiğinde, Tanrı'nın gökte ve yerde yaşayan herhangi bir canlı varlığı temsil eden bir oyma veya yontu yapılmaması konusunda kesin bir emir verdiği anlatılır. Ama sonra, bunun hemen ardından, görünen o ki, Tanrı zanaatkar Bezaleel'e Ahit Sandığı'nı nasıl yapacağını ve (verdiği emrin tamamen tersine olacak şekilde) kapağın üstüne iki altın meleği nasıl yerleştireceğini ayrıntısıyla öğretir. Peki ama bu kanatlı yaratıklar

(yaygın kabulün aksine, melek değillerse eğer)

neydiler? Daha

sonra gerçekleşen

çarpışmalar

sırasında ortalığı

darmadağın

eden, yıkıcı

etkiye sahip

"mevcudiyet" ışığını

üretme gücüne

nasıl sahip olmuşlardı?

Yüksek spinli elementlere

ilişkin şu anki anlayışımızla ele

alındığında, Eski Ahit'te anlatılan

Ahit Sandığı'nın (yanı sıra Mısır ve

Babil'deki benzer aygıtların), tek

atomlu ateş taşının (*sem-an-na* veya

mfkzt) doğrudan doğruya bilimsel

üretiminden sorumlu olduğu ve

aynı zamanda, söz konusu maddeyi

depolamak için de kullanıldığı

açık hale gelir; Sandığın yerden

havalanmasıyla ve süperiletkenlikle

ilgili güçleri de bundan dolayıdır.

Sandığın tarihi Musa'nın devrinden

Kudüs Tapınağına taşınışına dek

sürülebilmektedir. En eski tarihli Eski

Ahit metinlerinde tanımlandığı gibi,

Süleyman peygamber bu sandığın

güçlerini orada, "Sur Kralı'nın hane

halkına ekmek sağlamak" için kullanıp,

karşılığında Yahuda'daki Krallık Hanesi için gemiler, atlar ve savaş arabaları aldı. Sandığın tarihinin izi, sonraki iki bin yıl içinde, Avrupa'daki Tapınak Şövalyelerinin tarihinde oynadığı şaşkırtıcı role dek sürülebilir. Ahit Sandığına ilişkin en son tarihi kayıt ise on dördüncü yüzyıla aittir; ve bu son kayıta bakılarak, şimdi nerede olduğu saptanabilir. Bu yer, günümüzdeki kuantum fizik dönemi

ve yüksek spinli tek atomlu maddelere ilişkin süperiletkenlik araştırmaları olmasa asla anlaşılamayacak olan bir yerdir □

Kutsal Kase'nin Kan Bağı ve Kase Krallarının Yaratılışı *adlı kitapların yazarı olan Laurence Gardner, İskoçya Eski Eserler Derneğinin bir üyesi olup yazdığı konular üzerine konuşmalar düzenlemekte ve yayıncılık yapmaktadır.*

Laurance Gardner'ın *Lost Secrets of The Sacred Ark* adlı kitabından seçilen alıntıyı çeviren: Cansu Güner

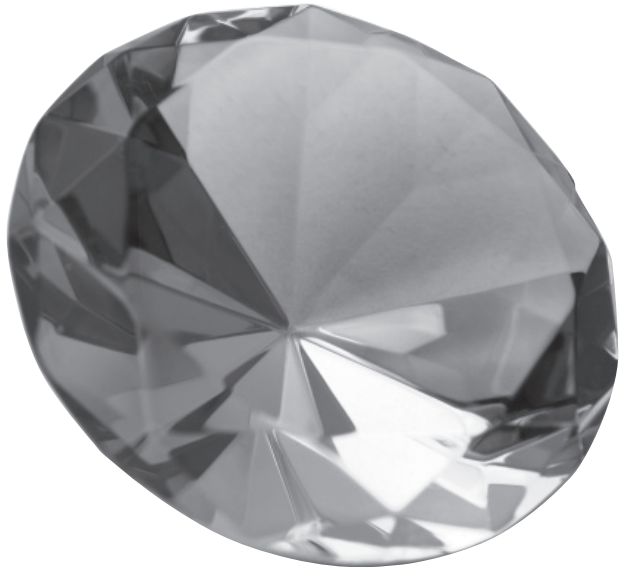
Kristal Terapi

Dr. İnci Erkin

TAŞLARIN GİZEMİ, efsanelerde ve ülke folklorlarında insanoğlunun binlerce yıllık geçmişiyle iç içe gider. Özellikle kristallerin iyileştirici güçlerine, ruhların yeniden doğmasına (reenkarnasyon) yardımcı oldukları inancı tarih kadar eskidir.

Türklerin Orta Asya'dan göçlerine, sihirli YADA (cada, yat) taşını Çinlilerin parçalayıp kendi ülkelerine götürmelerinin neden olduğu destanlarımızda yazılıdır. Efsane ülke Atlantis'in bütün şehirlerinin kristal güçlerce beslendiği ve Atlantis'in batmasına da bu gücün kötüye kullanımının neden olduğuna inanılır. Birçok ülke kültüründe taşlar iyileştirmeden tutun kötülüklerden korunmaya, statü belirlemeye, geçmiş ve gelecekte bilgi almaya kullanılmışlar ve kullanılmaktadırlar.

Kristaller ve taşlar evrendeki en YÜKSEK ENERJİ formu olan IŞIĞI alma, bulundurma, yansıma, yayma, kırma yeteneğindedirler. Bütün maddelerde olduğu gibi atomlardan oluşurlar. Atomların da proton, nötron ve elektron adlı daha küçük parçacıkları vardır. Kuantum fiziğine göre aslında enerjinin bu en küçük parçacıkları madde bile değil, kozmik güce bağlı hareket eden titreşimlerdir.

Eski Mısır, Güney Amerika, Tibet, Hindistan, Çin değerli ve yarı değerli taşların çok kullanıldığı kültürlerdir. İncil’de Aaron’un göğüslüğünde belli bir düzende 4 sıra yerleştirilmiş 12 parça değerli taşın ona Tanrı’nın gücünü verdiği anlatılır. Sanskritçe yazıtlarda M.Ö. 400’lü yıllarda Hindistan Krallarının kendilerini kötülüklerden korumak için değerli taşları topladıkları anlatılmaktadır. Eski Roma’da ve Mısır’da taşlardan oluşan tılsımları ve boyunlukları taşımak gelenektir. Mayalar ve Amerikan yerlileri taşları hastalıkları hem tanımlamakta hem de tedavi etmekte kullanmışlardır. Günümüzde de taşlar modern tıpta da kullanılmaktadırlar. (Yakut uçlu lazer cihazları, Ultrasonlarda kullanılan kuarz kristalleri gibi. Ayrıca kuarz kristalleri bilgisayarlarda hafıza çipleri olarak da kullanılmaktadır. Birçok elektronik cihazda salınımlarından -osilasyon- yararlanmak için kristaller kullanılmaktadır. Çoğumuzun saatinde kuarz kristaller bulunmaktadır.

Ezoterik düzeyde de taşlar ve kristallerden meditasyon, uyumlanma, daha yüksek bilinç düzeylerine geçmek için yararlanılmaktadır. Eğitim almış kişilerce taşlar duygusal bozuklukları, bedensel dengesizlikleri onarmak için kullanılabilirler. Binlerce yıllık geçmişi olan bu gizemli şifa araçları bu yüzyılda tekrar kullanılmaya başlanmıştır.

Evrenin gücünden yararlanmamıza yardımcı olan TAŞLAR DÜNYASININ ÇİÇEKLERİ kötü kullanıma karşı gene evrenin korunmasındadır. Kötü niyetle kullananın kötülüğü kendisinin bulacağına inanılır.

Eski Mısırlılar lapis, karnelyan ve malaşiti, İnkalar zümrüdü, Çinliler

yeşimi, Amerika yerlileri ise turkuazı binlerce yıl kullanmışlardır. Anadolu Medeniyetlerinde de değerli taşlar çok kullanılmıştır. Dansözler göbeklerinde yakut gibi koyu kırmızı taşları izleyicilerinin seksüel ilgisini artırmak için taşımışlardır. Belli taşlar kalp şakralarının üzerinde, ya da kulaktaki akupunktur noktalarının üzerinde ya da Taçlar şeklinde 7. Enerji merkezinde kullanılmışlardır. Taşlar ve kristallerin enerjileri taşındıkları süre içerisinde sahiplerinin elektromanyetik alanı veya aurası ile iletişime geçer. İnsanın enerji alanındaki bozuklukları, duygusal ve fiziksel stresi taşlar yaydıkları belli dalga boylarındaki enerjileri ile düzelterebilirler. Bu hissedilemeyen enerji ve ışığın gücü ile kişisel güçte artış olur ve denge sağlanır.

Taşlarla çalışırken onların arındırılması da gerekir. Ayrıca bazı taşlar toksik maddeler içerdikleri için çok dikkatli olunmalıdır. Örneğin, Realgar yüksek dozda arsenik içerir. Kristaller ve taşlar masaj yağlarının yada aromaterapi esanslarının içerisinde bulundurulursa etkilerini olumlu yönde artırır. Ayrıca taş terapi ve meditasyon seanslarından sonra dengeleyici olarak bir smokey kuarzı ya da siyah turmalin ya da obsidiyenî elde tutmak önerilir. Bu aldığımız enerjileri hem dengeleyecek hem de topraklayacaktır.

Geleneksel Doğu Tıbbında, 7 ana enerji merkezimiz olduğu, her birinin ayrı renkleri ve etkili taşları olduğu inancı vardır. Çoğunlukla alternatif olarak adlandırılan, benim ise TAMAMLAYICI TIP olarak nitelendirmeyi daha doğru bulduğum tedavilerde, bu merkezlerdeki enerjiyi dengelemeye yöneliktir.

Taşlardan da bu amaçla yararlanılmaktadır.

Bedenimizin değişik organları değişik duyguları algılar. Kalp ve akciğer; üzüntü ve yası, karaciğer; öfkeyi, mide; korku ve endişeyi algılar ve depolar. Geçmişte yaşadıklarımız da enerji alanımızı bulutlandırabilir.

Görünmez zihin/kalp blokajları oluşabilir. Şifacı bu blokajları bir rituelle, uygun taşları kullanarak çözebilir, kişiyi arındırabilir. Ancak unutulmaması gereken, asıl etken tedavinin klasik TIP tedavisi olduğu, bu tür tedavilerin ancak destek, tamamlayıcı TIP yöntemleri arasında sayılabileceğidir.

Bu folklorik seminer unutulmuş folklorik adetlerimizi de canlandıracağı ümidi ve modern bilimin ışığında daha

önce adlandıramadığımız bazı etkilerin nedenlerini sorgulamaya yöneliktir.

Dinsel mekanlarda kullanılan vitraylardan süzülen rengarenk ışık huzmelerinin, geleneksel çinilerimizin bizlere verdiği iç huzur bir anlamda inançlarımızın yanı sıra renklerin ve çinilerde yüksek oranda bulunan kuarz kristallerinin iyileştirici güçlerine de bağlı olabilir. Bu konularda ciddi bilimsel araştırmalar yapılmaktadır. Taşların üzerlerimize ve mekanlarımıza yüklenen negatif enerjilerden bizi arındırabiliyor olması, giderek daha yoğun bir elektromanyetik dalga denizinin içerisinde yaşadığımız düşünülürse, epeyi önem kazanacaktır.

Ayrıca Anadolu toprakları bitki örtüsü açısından olduğu gibi, jeolojik olarak da bu yarı değerli taşları zengin bir şekilde bulundurmaktadır.

Bu taşlar genelde ham olarak yurt dışına ihraç edilmektedirler. İşlenmiş olarak iç ve dış piyasaya yönelik çalışmalar yapılması kuşkusuz ülkemiz ekonomisine daha fazla katkı sağlayacaktır. Bu taşları bin bir emek ve göz nuru ile işleyen cefakar taş işçilerinin de emekleri karşılığı daha fazla değer kazanacaklarını ümit ediyorum. □

Yazar ve çalışmaları hakkında daha ayrıntılı bilgi için <http://www.eftturkey.com> sayfasına başvurabilirsiniz. Web sayfasındaki makalesini yayınlamamıza izin verdiği için Sayın Dr. İnci Erkin'e teşekkür ederiz.

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Şahsiyetin Belirmesi

Celse: 61, 09.04.1965

SAHSİTETİN tebellür etmesi demek, varlığın tesirleri alması ve vermesi demektir. Varlık, tabi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak, üç türlü çalışır:

Birinci çalışış, otomatik çalışıştır. Adeta bir paratoner gibi, kendi konisinin özelliklerini muhtevi tesirleri çeker. Ve kendinden dışarıya, bilgisine malik olmadan verir.

İkincisi, aldığı tesirleri, kendi şuur bütünlüğü içerisinde tefsir ve takdire uğratur ve bundan sonra dışarıya verir.

Üçüncüsü, bizzat kendisinin meydana getirmiş olduğu orijinal tesiridir. İşte varlıktaki asıl şahsiyetin meydana gelişi, orijinal tesirlerin diğerlerine nazaran bir fazlalık göstermesi ile kaimdir. Bir eliniz yerde, bir eliniz gökte, dediğimiz zaman bu, tam bir şahsiyetin teşekkül etmesi için lüzumlu olan ilk iki şartın tam tatbikatını ifade eder. Ancak bundan sonradır ki, üçüncü hal, yani size has tesirlerin ihracı başlayacaktır. İşte burada, şuurlu ve bilgili tatbikat dediğiniz devre gözükür. İmdi, madem ki şahsiyet sahibi olmak, her varlığın mukadderidir ve biz de bunu sizlerden istemişsek, siz buna yaklaşıyorsunuz demektir. İşte bu şekilde varlık, kendi konisinin cidarlarından merkezine ve yukarısına doğru yükselmeye başlar. Bu yükseliş onun hayatında da aynı şekilde tezahür eder. Tatbikatının şekli değişir. İntiba kabiliyeti değişir. İmajinasyonundaki yaratıcılık özelliği değişir. Ve nihayet, karşısına çıkarılan hadiselerin kalitesi değişir.

cidar: duvar.

kaim: ayakta duran, duran, sürüp giden.

muhtevi: ihtiva etmiş, içine almış, içinde bulunduran.

takdir: kader. değer biçme. uygun görme, beğenme.

tebellür: billurlaşma, belirme.

Bu Olay Niçin Başıma Geldi?

Robin Norwood

JOANNA, el-ayak sağlığı uzmanının terapi masasında, gözlerini açık pencereden gelen hafif esintiyle tembelce sallanan rüzgar çanına dikmiş, sessizce uzanıyordu. Muayenehaneye koltuk değneklerine dayanmış topallayarak gelen, burkulan bileğindeki şişkinliğin çok uzun sürmesinden endişelenen bu genç kadın hakkında şimdiden, bazı ufak tefek bilgiler edinmiştim. Şimdi onun ayakucunda duruyor, iki elimin orta parmakları ile incinip morarmış bileklerine her iki taraftan yavaşça bastırıyordum.

Bu, işimin bir parçasıydı, terapiste yardımcı olurken, karşılığında ben de geleneksel tıbbi tedaviye yanıt vermeyen incinmelerin nasıl tedavi edileceğini öğreniyordum. Şifa yöntemleriyle tanınan doktorun her türden hastası vardı ve enerji çalışmaları ve kristaller gibi çok farklı metotlar kullanıyordu. Onunla çalışmak, geleneksel olmayan tedavi yöntemlerini öğrenmem için bir fırsattı. Onun talimatları doğrultusunda Joanna'ya "enerji verme" çalışması uyguluyordum.

Parmaklarım, doktorun Joanna'nın ayak ve bileklerine yumuşak uçlu bir kalemlerle çizdiği nokta çiftleri üzerinde yumuşakça hareket ediyordu. Görevim, her iki elimin orta parmaklarının altındaki iki nabız hissetmek ve her ikisi de uyum ve güçle senkronize oluncaya kadar bastırmaktı. Bu, kas tutulmalarını iyileştirmek için kullandığımız bir yöntemdi, aynı zamanda, incinmeye bağlı olarak kan toplamış ve ufunetli bölgeleri de rahatlatmaya yardım ediyordu. Bazen bir hastanın nabızı hemen düzene giriyor, diğer zamanlarda ise yavaş tepki veriyordu. Eşzamanlılığın sağlanması çoğu kez hastanın psikolojik durumu ile bağlantılı oluyordu ve Joanna'nın nabızı bu konuda hayli yavaştı, en sonunda, nasıl incindiği konusunu açtım.

"Pekala, bu nasıl oldu?" diye sordum.

Başını öfkeyle salladı. "Oh, çok *aptalcaydı!* Tek yaptığım mutfakta yürümektir. Tenis ayakkabıları giymiştim ve bedenimin geri kalan kısmı hareket etmeye devam ederken, ayağım yere yapıştı kaldı. Ve işte, sekiz haftadan beri koltuk değnekleriyle yürüyorum." Kısık bir sesle ekledi, "*Hiçbir şey yapamıyorum.*"

"Hayatın bizi bu şekilde yavaşlatması zor oluyor," dedim, dizim incindiği zaman hareketsiz durmayı nasıl öğrenmek zorunda kaldığımı hatırlayarak. Parmaklarımın altında, Joanna'nın nabız atışları düzene girmeyi hala reddediyordu.

"Eğer bu olay olmasaydı şu anda ne yapıyor olacaktın?" diye sordum.

"Oh, aslında çok önemli bir şey değil. Yalnız şu var ki, zamanlama çok kötü oldu." Sesi yine bir an için

kısılmıştı.

"Başka herhangi bir zamandan daha mı kötü?"

Bir an duraksadı. Eliyle, göz pınarlarında beliren yaşları sildi.

"Evet, öyle. Olabilecek en kötü zamandı."

Bir süre bekledim, Joanna artık açıkça ağlamaya başlamıştı, ona bir kağıt mendil uzattım ve sonra işime geri döndüm. Bir an sonra devam etti.

"Annem kanser. *Ölüyor.* Ve şu anda evde, çünkü öyle olmasını istedi. Biz, o ve ben, bir hemşireden yardım alabileceğimizi düşündük, ama şimdi..."

Elimi başka bir çift noktanın üzerine koydum ve sordum: "Senden başka yardımcı olabilecek kimse yok mu?"

"Şey, babam var, tabii ama ikisi hiçbir zaman geçinememişlerdir."

"Kavga mı ederler?" diye açıkça sordum. Joanna sadece çok kısa bir an tereddüt etti.

"Hayır, pek sayılmaz. Daha çok, eski moda evliliklerde olduğu gibi, koca dışarıda çalışır ve karısı evde onu rahat ettirmek için her şeyi yapar, ama asla takdir edilmez. Sanırım annem sonunda takdir edilmemekten o kadar bezdi ki, kendisini ona karşı kapadı. Her ikisi de ayrı birer kavanozun içinde yaşıyor gibiler, birbirlerine hiç dokunmadan, ne fiziksel ne de duygusal anlamda."

Ellerimi tekrar hareket ettirdim. "Peki, şimdi baban nasıl davranıyor, yani annen bu kadar hastayken?"

Uzun bir duraksama. Sonra, neredeyse gönülsüzce, "Yardım ediyor. Yani gerçekten ona bakıyor, her an bir ihtiyacı, bir arzusu olup olmadığını soruyor ve onu rahat ettirmeye çalışıyor."

“Ya annenin tepkisi?”

“Uzun bir süre ondan hiçbir şey istemedi. Onlar, bilirsiniz, birbirleriyle konuşmayan çiftlerdendir. Herkesle konuşurlardı, birbirleri dışında. Şöyle derlerdi ‘Annene söyle...’ ya da ‘Babana söyle...’ Üstelik diğeri tam da yanındayken. Korkunçtu.”

Joanna konuşurken, anne babasının yıllardır süren soğuk savaşının tablosu yavaş yavaş belirmeye başlamıştı.

“Annem kanser olduğunu öğrenince, onunla tekrar konuşmaya başladı. Doğrudan gözlerine baktı ve ‘Ray, ben ölüyorum,’ dedi. Babam ağlamaya başladı ve ‘İzin ver sana bakayım,’ dedi, annem ise, ‘Hayır. Joanna bana bakar,’ dedi. Ve bakıyordum da.” Bileğine baktı ve tekrar ağlamaya başladı. “Ama artık bakamıyorum.”

“Hayır, ama baban bakabiliyor. Belki

de mesele bu. Bak, Joanna,” dedim, başının üzerinde dönen rüzgar çanına dokunarak. “Farz et ki, bu rüzgar çanı senin aileni simgeliyor. Ailenin her üyesinin belirlenmiş bir pozisyonu ve rolü vardır ve bu hassas bir denge oluşturur. Annenin hastalığı sert bir rüzgar gibi gelip her şeyi sarsmış.” Rüzgar çanına kuvvetlice üfledim, ileri geri hareket etti. “Fakat yine de gerekli denge sağlandı, ancak...” Elim uzattım ve rüzgar çanının hareketli parçalarından birini yerinden çıkardım. Bunun üzerine, parçalar denge sağlamak için sarsıldı. “İşte, ailene olan da bu. Rahatsızlığın seni annenle baban arasındaki alışılmış yerinden ayırdı ve bu iki inatçı insanı birbiriyle ilgilenmeye itti. Bence bu belki de bir nimet.”

Joanna derin bir iç çekip konuşmaya başlamadan önce rüzgar

çanı toparlanarak dengede kaldı. “Yıllarca olup bitenin babamın hatası olduğunu düşündüm. Hep annemin tarafındaydım. Fakat önce hastanede ve sonra da evde, babam yardımcı olmaya çalıştıkça annemin onu nasıl azarladığına şahit oldum. Babamın hiçbir şeyi doğru yapabileceğine inanmıyordu. Ama babam yine de denemeye devam etti. Şaşırmıştım. Sonunda annem biraz yumuşadı. Şimdi ziyarete gittiğimde, babam ikimizle de ilgileniyor, bize takılıyor ve hatta annemi güldürüyor. Baş başa kaldığımızda ise, ‘Annemi sevdiğimi biliyorsun,’ diyor. ‘Onu hep sevdim.’ Ben de ‘Söyle ona!’ diyorum. O da ‘Deniyorum,’ diyor. ‘Deniyorum.’ ”

Elimin altındaki nabızı biz konuştuğumuzda düzene giriyordu. İşim bittiğinde, şişlik gözle görülür derecede azalmıştı. Enerji ve dolaşımı daha düzenliydi, ancak Joanna bunun farkında değil gibiydi.

“Yani annemin yanında olamadığım için kendimi kötü hissetmem gerekiyor mu? Galiba, babamın her şeyi yapmasının ve benim kenarda kalmamın daha iyi olduğunu ben de biliyordum. Yine de kendimi çok suçlu hissettim.”

“Senin, aile içinde alışmış olduğun bir rolün vardı ve bunu yerine getirememek sana çok zor geldi. Alışkanlıklar. Sanırım seni ancak bu türden bir incinme bu tablonun dışında tutabilirdi.” Joanna’ya koltuk değneklerini uzattığım sırada her ikimiz de gülümsüyorduk.

Joanna, anne ve babasının arasında uzun yıllar bir paravan rolü oynadığını anlamamış olsaydı, annesine verdiği sözü tutamamanın suçluluğu onu iyiyip

bitirirdi. Anne babasının ilişkisine yönelik daha doğru bir bakış açısı kazandığı ve annesinin de desteğiyle, aile içinde oynadığı rolün, yaşlı çiftin arasındaki kan davasının sürmesine yol açtığını anladığında, iyileşmesi de hız kazandı. Anne babasının uzlaşması, Joanna’nın gereksiz ölçüde hissettiği ve belki de annesi öldükten sonra bile sürdüreceği aşırı sorumluluk hissinden kurtulmasına neden oldu.

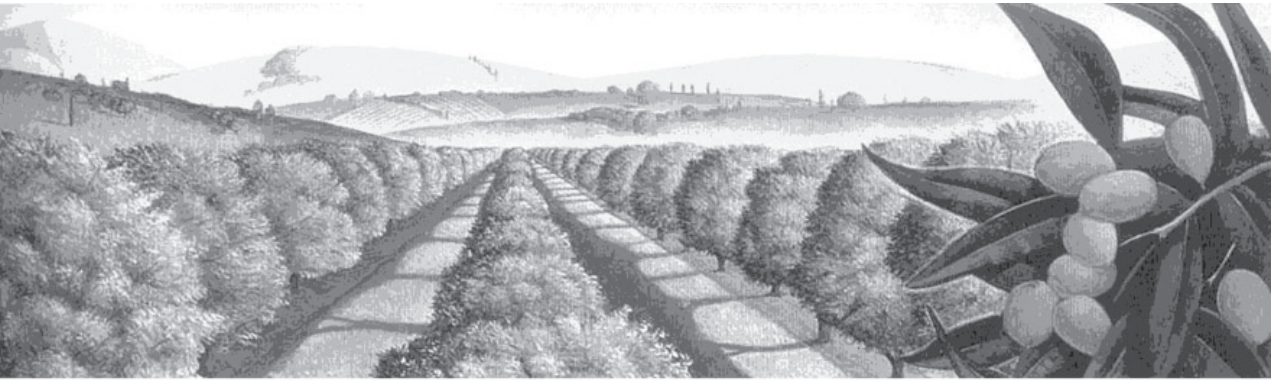
Babası da aynı şekilde bir şifa sürecinden geçti. Tahminimce, hastalanmasından önce Joanna’nın annesi eşini çok eskiden yaptığı düşüncesiz bir davranışından ötürü cezalandırıyordu. İlişkileri o kadar kemikleşmişti ki, ikisi de yıllardır süren tipik davranışlarının içine hapis olmuştu. Annesinin hastalığı ve Joanna’nın bileğinin incinmesi üst üste gelince, babası alışagelmış kalıpları kırma çabasına girdi ve sevgisini karısına ısrarla, ta ki kabul ettirinceye kadar sundu ve sonunda, ilişkilerinde olumlu bir sonuca vardılar.

Joanna, iki ay sonra son bir kontrol için muayenehaneye geldiğinde beni bir köşeye çekti ve birkaç hafta önce annesini kaybettiklerini söyledi.

“Gerçekten çok özeldi. Hepimiz oradaydık. Eşim. Oğullarım. Fakat o son anda, annem babamla baş başa kalmak istedi. İnanabiliyor musunuz? Yıllarca konuşmadığı aynı adamla! Sonunda babam yanımıza geldiğinde biz oturma odasında bekliyorduk. ‘Gitti. Ama sorun yok. Onu sevdiğimi biliyordu,’ dedi.” Ağlamaya başlayan ve daha fazla konuşamayan Joanna elimi sıkı ve hızla odadan çıktı. □

Kızılderili Şeref Yasaları

- * Dua etmek için güneşle birlikte kalk. Tek başına dua et, sık sık dua et.
Büyük ruh dinler, eğer sen sadece konuşursan.
- * Yollarında kaybolmuş olanlara karşı anlayışlı ol. Cehalet, kibir, öfke, kıskançlık ve açgözlülük, kayıp bir ruhtan kaynaklanır.
Rehberlik bulmaları için dua et.
- * Kendini, kendi kendine araştıır, keşfet.
Başkalarının senin yolunu senin için belirlemelerine izin verme. O senin, sadece senin yolundur. Diğerleri o yolu seninle birlikte yürüyebilirler; fakat hiç kimse o yolu senin için yürüyemez.
- * Misafirlerine evinde saygıyla davran. Onlara en iyi yiyeceklerini, en iyi yatağı ver; onlara saygı ve onurla muamele et.
- * Herhangi bir kişiden, bir topluluktan, bir kabileden ya da bir kültürden olsun, senin olmayan şeyi alma. O ne kazanılmıştır ne de verilmiştir. Senin değildir.
- * Yeryüzü üzerindeki her şeye saygılı ol. İster insan, ister bitki olsun.
- * Diğer insanların düşüncelerini, isteklerini ve sözcüklerini onurlandır.
Başka birinin sözünü asla kesme, alay etme ya da taklidini yapma.
Herkes kişisel ifadeleri için izin ver.
- * Başkalarıyla asla kötü bir şekilde konuşma.
Evrene bıraktığın negatif enerji, sana katlanmış olarak geri döner.
- * Herkes hatalar yapar ve tüm hatalar bağışlanabilir.
- * Kötü düşünceler zihinsel, bedensel ve ruhsal hastalıklara neden olur. İyimser ol.

- * Doğa bizim için değildir, o bizim bir parçamızdır.
Onlar senin dünyasal ailenin parçalarıdır.
- * Çocuklar geleceğimizin tohumlarıdır.
Onların yüreklerine sevgi ve bilgelik ek ve onları hayatın dersleriyle sula.
Onlar büyürken, onlara büyümeleri için yer bırak.
- * Başkalarının kalplerini incitmekten kaçın.
Verdiğin acının zehri sana geri döner.
- * Her zaman dürüst ol.
- * Kendini dengede tut. Zihnini güçlendirmek için bedenini çalıştır.
Duygusal rahatsızlıkları iyileştirmek için ruhsallıkta büyü.
- * Kim olacağını ve nasıl davranacağını belirlerken bilinçli kararlar ver.
Kendi eylemlerinin sorumluluğunu üzerine al.
- * Başkalarının mahremiyetine ve kişisel yerlerine saygılı ol. Başkalarının kişisel eşyalarına dokunma; özellikle kutsal ve dini eşyalarına. Bu yasaktır.
- * Önce kendine karşı dürüst ol. Önce kendini besleyemezsen ve kendine yardım edemezsen, başkalarını besleyemezsin ve onlara yardım edemezsin.
- * Başkalarının dini inançlarına saygı göster.
Kendi inancını başkalarına kabul ettirmeye çalışma.
- * İyi talihini başkaları ile paylaş. Yardım kurumlarına bağışta bulun, şefkatli ol. □

Kızılderili Felsefesi kitabından

Fikirlerinizi Bizimle Paylaşın

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Her ay özenle sizleri -temelde ruhsal konular olmak üzere- şifa, enerjiler, ötealem, kişisel gelişim, kendini bilmek, terapiler, kayıp uygarlıklar vb. konularda yazılarımızla bilgilendirmeye çalışıyoruz. Lütfen yayımladığımız yazılar hakkındaki fikirlerinizi, düşüncelerinizi, dergimizde daha detaylı işlenmesini arzu ettiğiniz konuları bizlerle paylaşın.

Telefonumuz : 0-212-243 18 14

Faksımız : 0-212-252 07 18

elektronik posta adresimiz: info@ruhvemadde.com

Posta adresimiz: Ruh ve Madde Yayınları, Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı, No: 4 Daire: 6, 80060 Beyoğlu, İstanbul

Geçmiş Yaşamlarımız Bugünümüzü Nasıl Etkiliyor?

Günay Yalçın

3. Bölüm

Deneyimlerimiz, Duygularımız ve Beden/Organlarımız (Fiziksel Sistemler) Arasındaki Bağlantılar Nasıldır?

DENEYİMLEDİĞİMİZ her şey, pozitif ya da negatif olsun bir miktar duygu içerir. Ne kadar çok duygu içerirse, fiziksel sistemlerimizi o kadar çok etkiler. Sevgi ve korku iki temel duygudur. Sevgi, fiziksel sistemleri daima pozitif yönde etkiler. Korku ise fiziksel sistemleri olumsuz etkiler; öfke, suçluluk, içerleme ve nefret gibi negatif duygulara zemin hazırlar (4).

İpnotik regresyon, bu duyguların ve kişiliğin doğumda hazır bulunduğunu gösterir. Şuurlu bir deneyimin altşuura geçmesi suretiyle, kişiliğin ve duyguların pekişmesi ve/veya değişmesi yeni fiziksel sistemlerde izler bırakır. Çoğu duygu ortalama olarak beş yaşından itibaren yeniden deneyimlenir ve/veya pekişir. Negatif bir duygu altşuura iz bırakacak boyutlara gelirse, yaşamda daha sonra meydana çıkacak fiziksel yetersizliklerin temel nedeni haline dönüşür. Bu fiziksel yetersizliklerin boyutu, duygunun derinliği ve/veya birikimine göre değişir. Bu negatif duygusal izler, yaşanan bir deneyimi takiben her an fiziksel yetersizliklere neden olabilir. Bununla birlikte ilk duygusal iz ile fiziksel sistemlerin ciddi bir biçimde hasar görmesinin arasında ortalama olarak on yıllık bir sürenin geçtiği görülmektedir (4).

Bütün zihinsel sorunların kaslarımızda izleri vardır (7).

Hangi negatif duygu, makul bir zaman aralığında çözüme kavuşturulmazsa, kendisiyle bağlantılı fiziksel sistemlere hasar verir. Öfke baş ağrıları ve migrene yol açar. Korku ve güvensizlik göğüs ve kalp soruna neden olur. Ayak ve bacaklardaki sorunlar, destekten yoksunluk ve kısıtlamalarla bağlantılıdır. Diz ve kalça bölgesindeki sorunlar da destekten yoksunlukla ilgilidir. İçerleme ise bel ve kalçanın yanı sıra mafsalları iltihabı olarak adlandırdığımız durumun görüldüğü beden diğer bölgelerinde soruna neden olur. Sırt ve boyun sorunları, bireyin çok fazla çalıştığı ya da çok fazla sorumluluk üstlendiğini gösterir. Sedef hastalığı ve deride görülen diğer sorunlar suçluluk ve utanç ile bağlantılıdır. Bu, korku ve ihanet ile birleştiğinde üreme sistemini de etkiler. AIDS ve Herpes hastalıkları cinsel ihanet duygusu ile bağlantılıdır. Her fiziksel sorun negatif bir duyguyla ya da duyguların kombinasyonu ile bağlantılıdır. Fiziksel sistemlerin yaşadığı hasarın boyutlarını, duygunun derinliği ya da

stres faktörü belirler. Diğer fiziksel rahatsızlıkların tümünün de negatif duygusal deneyimlerle bağlantısı vardır. Bu negatif duygular varlığını sürdürdüğü müddetçe, fiziksel

sistemler normal fonksiyonlarını yerine getiremez hale gelir. Bu negatif duygular ortadan kalktığında, fiziksel sistemler geliştirilebilir ya da iyileştirilebilir (4).

Tavırlar ve Duygularımız
Arasındaki Etkileşim Nasıl
Olmaktadır?

DUYGULARIMIZ varlığımızın psişik mekanizmasının derinlerinde depolanmış reaksiyon potansiyelleridir.

Tavır; kelimenin tam anlamı ile bir duruş, bir poz, bir yönelmedir. O an için seçtiğimiz bakış açıdır. Öyleyse, tavırlarımız, diğer niteliklerinden çok direkt olarak varlığımızın şimdiliğini yansıtır. Tavırlarımız aynı zamanda şuurumuzla da ilgilidir;

karşı karşıya geldiğimiz her şeye göre şuurda tuttuğumuz duruşlardır. Bir tavır; ruhla olduğu kadar zihinle de ilişkili olduğundan, insanın bir canı olduğunun, insanın ruhsal bir varlık olduğunun en açık, en vasıtasız belirtilerinden biridir (8).

Eğer tavırlarımızın geçmişini ve tavırların değişebileceği yolları araştırarak olursak, tavırların psikolojisinin çok karmaşık olduğunu keşfederiz. Yine de tavırlara ilişkin iki üç şey gayet açıktır.

Birincisi; tavırlarımızın mevcut seçimlerimizle ilgili bir mesele olduğudur.

İkincisi; tavırların davranışımızı ve bunu takiben de üstlendiğimiz deneyimleri etkilediğidir.

Ve üçüncüsü; kararlarımızın çoğunun, belirli bir anda sahip olunan tavırlara dayandığı hakkında hiç şüphe olmadığıdır.

Bunları akılda tutunca, TV reklamlarının ve politikacıların, pazarlamacıların ve dini liderlerin cazibesinin etkililiğini anlamak kolaydır (8).

Eğer tavırlarımız belirli bir anda mevcut olan seçimlerin sonucu iseler, bunlar ve bu gibi seçimlerin çok uzaklara giden sonuçları arasındaki ilişki nedir? Bunu anlamanın en iyi yolu, tavırlar ve duygular arasındaki bağı araştırmaktır (8).

Tavırlarımız genelde belli bir andaki bir seçim olduğuna göre, duygularımız da varlığımızın psişik mekanizmasının derinlerinde depolanmış reaksiyon potansiyelleridir. Bunlar çok sayıdaki önceki yaşam deneyimlerinden ve dünya planındaki konaklamalardan çıkarlar. Biri, diğerini nasıl etkiler? Bir tavrın seçimi, bir deponun anahtarını

seçmek gibidir. İçimizdeki engin mekana girmek için bir anda belirli bir anahtar seçmemizi sağlayan nedir? Bu, zihnin tahayyül güçlerinin/imajinasyon kuvvetidir. İnşa edici olan zihin, beden tepki potansiyellerini harekete geçirmede ve karmik izlerin deposunu açmada çok özel bir yöntemle çalışır. Yani zihnin üstünde durduğu bir tavır, derinde saklı duyguların ifadelerini açan kilidin anahtarını çevirmektedir (8).

Seçtiğimiz tavır veya duruş veya bakış açısı, kendimizle, diğer insanlarla ve çevremizdeki dünyayla olan ilişkimizin doğasını belirler. İşte çalışma biçimi. Neredeyse her bir dürtü, kişisel bir tepki için fırsat haline gelir. Bu bir arkadaşın bir cümlesi, haberlerdeki bir konu veya geçmişimizdeki bir olayın hatırlanması olabilir. Diyelim ki, haberlerde dünyanın durumu ile ilgili bir şey işittik. Buna tepkimiz bir seçim haline gelebilir. Bu haberleri dua etmemiz için bir çağrı veya şahsımıza bir tehdit olarak deneyimleyebiliriz. Dua etme ile tepki vermeyi seçersek; İlahi Olan'a daha büyük bir yakınlık hissi, daha büyük bir kişisel değerlilik ve iyi olma hali ve de dünyanın geleceğine dair bir rahatlama deneyimleyebiliriz. Diğer yandan, eğer bu haberi şahsımıza tehdit gibi gözersek; yabancılaşma, güçsüzlük ve karamsarlık hissedebiliriz (8).

Bir tavır nasıl duygu haline gelir? Bedenin ana fizyolojik tepki sistemleri; endokrin bezlerine ve bunların hormonal salgularına göre oluşan fizyolojik aksiyona bağlıdır. Zihin bir tavır üstünde durduğunda, bedenin duygusal sistemindeki endokrin bezlerinde uygun tepkileri uyandırır. Bu bezler, Edgar Cayce

"okumalarını" çalışan öğrenciler tarafından yedi ruhsal merkez, karmik anıların ve izlerin depoları olarak bilinmektedir. Onları, izah edebilme amacı ile herhangi bir veya bütün bedenlenmeler esnasındaki sayısız deneyim boyunca biriken önceden kaydedilmiş bantlar koleksiyonu olarak düşünebiliriz (8).

Bu depolar açıldığında, bütün karmaşık potansiyelleri hayatımızda tezahür etmeye başlayabilir. Bunlar, bir başkası ile olan ilişkideki gelişmede, harika bir yeteneğin ortaya çıkmasında veya ciddi bir hastalık halinde görülebilirler. Önceden saklanan bu izler ve potansiyeller; şuurlu hislerimiz ve fiillerimizde, zihnin imajinatif güçlerinin sayesinde tezahür ettirilirler. Zihin, belirli bir tavır üstünde durdukça, bedenün fizyolojisi de zihnin bu ifadesini takip eder. Sonra, endokrin bezlerinin tepkisi, bedenün geri kalan bölümüne emirler gönderir ki bu, duygusal kalıplara uygundur. Yedi endokrin bezi ve bunların hormonal salgıları; bedenün her hücresinin, belki de her atomunun tepkilerini yönetir. Eğer bu izlerin ifadeleri bedenün fizyolojik güçlerinin normal çalışması ile uyumlu değil ise, o zaman hayatımızda düzensizlik ve bedenlerimizde hastalıklar kaçınılmaz olur (8).

Tavırlarımızı sayısız tesirler etkiler ve bu tavırlar sonra, çoğunlukla en derin duygusal kalıplarımızı harekete geçirirler. Yani kendimizi düzeltmediğimiz ve bu tesirlere olan tepkilerimizi sabitleştirmediğimiz takdirde, kendimizi ve hayatımızı fırtınalı bir denizdeki mantarlar gibi oradan oraya savrulurken bulabiliriz. Birçok dış tesir tavırlarımızı etkiler:

ancak kendi zihnimizi yönetebiliriz. Bunu yaparken, kendimizi ve diğer insanları bu kadar derinden etkileyen seçimlerimizi ve duygularımızı da yönetiriz (8).

(Devam Edecek)

NOTLAR:

1. *Tekamül İçin: Tekrardoğuş*, Ruh ve Madde Dergisi, Cilt: 28, Yıl: 1987, Ay:12, Sf:2, Ergün Arıkdal
2. *Regresyon Terapisi Nedir?*, İzmir Konuşması, 2005, Jeffrey J. Ryan M.A.
3. *Şuurlu Tedavisi konuşması*, Ergün Arıkdal
4. *World Regression Institute, Training Manual*, 2005, Jeffrey J. Ryan, M.A.; Janet Cunningham, PhD.
5. *Ruhsal Söyleşiler*, Salı Konferansı, Ağustos, 1995, Bilyay Vakfı, Ergün Arıkdal
6. *Regresyon Terapisi Nedir?*, İzmir Konuşması, 2005, Janet Cunningham PhD.
7. *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, Derin Gevşeme, Ergün Arıkdal.
8. *Anahtar Bilgiler*, Edgar Cayce, Ruh ve Madde Yayınları.

Yayındayız...

www.metaradyo.com

Ana Sayfa Dinleyn Haberler Konular Hakkımızda İletişim

Üye Olun Giriş Yardım

BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği Hakkında

Kökeni, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAPSİŞİK TETKİKLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kuruluş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ele alındığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyn)))

Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulundurduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlının varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız başına anlam ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

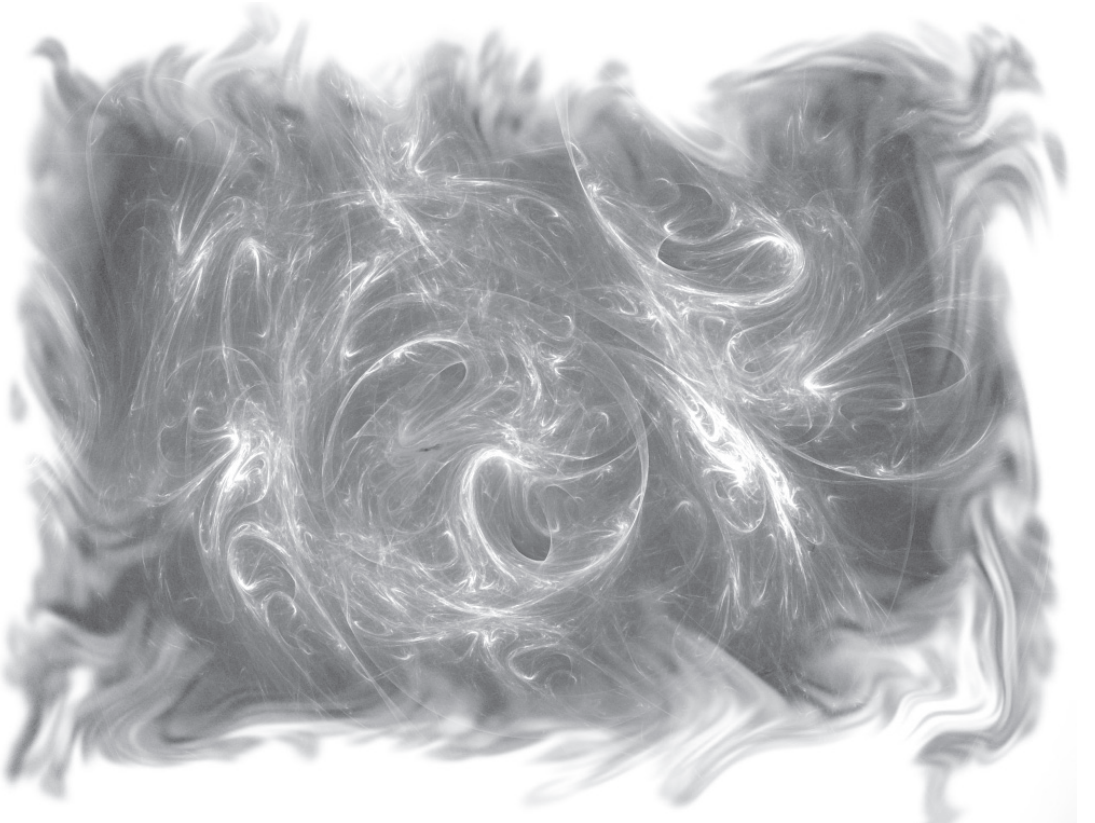
Sir Oliver Lodge'un 1945'te Ruhsal Alemden Geri Dönüşü

1. Bölüm

SIR OLIVER LODGE dünyasal hayatı sırasında medyomluk ve ölüm sonrası hayat konularında yorulmak bilmez bir araştırmacıydı. Hem Psişik Araştırmalar Cemiyetinin başkanı olarak ve hem de özel bir birey olarak zamanın birçok büyük medyomuyla celseler yapmıştır.

Ölüm sonrası yaşam hakkında en zorlayıcı delillerin bazılarını elde ettiği kişi trans medyomu Gladys Osbourne Learnand'dı. Birinci Dünya Savaşı sırasında öldürülen oğlu Reymond'den delillerle ilgili olan *Reymond* isimli Lodge'un kitabı dünya çapında ilgi görmüştü.

Lodge ötealeme geçişinden dört yıl sonra arkadaşı Ruhçuluğu uzun yıllar araştırmış Metodist bir rahip olan Charles Drayton Thomas ile iletişim kurmak için medyom Bayan Leonard vasıtasıyla geri dönmüştür.

Medyomun rehberi Feda, Sir Oliver'in tipik yorumlarını nakletmiştir ama bilim adamı neredeyse direkt bir kontrol sağladığından bunlar zamanla birinci kişi tarafından verilmiştir.

Drayton Thomas celsenin detaylı bir analizini yapmış ve şöyle demiştir: "Bu karşılıklı konuşmayı dinlerken Sir Oliver'in varlığının ve şahsiyetinin ikna edici bir izlenimi vardı. Sanki yıllar geri gitmişti ve ben yine o ölümden önce bir vakada yaptığı gibi Sir Oliver Lodge'un yayını dinliyordum. Burada bir kere daha kasti bir etkileyici tarz vardı; ayırt edici seslendiriş, küçük aralar ve tekrarlar; varlığın hissedilişi..."

Lodge'un ruhunun geri dönüşü uzun ve detaylıydı; onun ruh alemindeki yeni yaşamının bütün meselelerine temas ediyordu. İlk kez 1945'te Maurice Barbanell tarafından yayınlanmıştı; o hala en anlaşılabilir kayıtlı yazılardan biri olarak kalmıştır.

Ailesi İçin Mesajlar

FEDA bu dikkate değer celseye Lodge'un mevcudiyetinin atıfta bulunarak 20 Nisan 1944'te başlar ve devam eder:

"O diyor ki; daha önce gelmek istedim ama çalışmalarım da bazı ilerlemeler kaydedene ve belirli sonuçlara varıncaya dek bunun uygun olmadığını düşündüm.

O bunlarda çok dikkate değer bir şey olmadığını düşünüyor ama benim vasıtamla gelmesinin sizin için biraz ilginç olacağını ve belirli bir ağırlığı taşıyacağını söylüyor."

Sonra oğlu Brodie Lodge'un bir anlatımıyla iletilen aşağıdakileri içeren ailesi için mesajlar geldi:

"Brodie'ye söyler misiniz..."

Onun karısına söylemek isterim ki; onun yanında ayakta durduğumu düşündüğünde o kesinlikle haklıydı. O beni orada hissettiğini ve özel bir tarzda değil ama genel bir tarzda onu etkilediğimi düşündü...

O benim çok farkındaydı ve onun benim orada olduğumu hayal etmediğini bilmesini isterim. Bu kısa bir süre önceydi ve gündüzdü. O bahçedeydi.

Bitkileri hissettiğime dair bir izlenimim var ve sanırım o sırada bitkileri inceliyordu ve onlara karşı özel bir ilgisi vardı."

Brodie mesajında şöyle yazar: "Bayan Leonard bizim ailemiz hakkında çok şey bilir ama bu mesajlardaki en sağlam delil karımın bahçedeki hadiseyi çok iyi hatırlaması ve onun o vakadaki hissiyatlarıdır. O, o sıralarda babamın şahsiyeti ve gücü hakkında çok şuurluydu."

Ruhun Yeniden Gençleştirilmesi

FEDA devam eder: "O şimdi yıllar içinde oldukça geriye gittiğini ve bunu yaparken hiç zorlanmadığını

bilmenizi istiyor. O diyor ki şu an 20 veya 35 yaşlarında olduğumu düşünebilirsiniz.

Yeniden gençleştirme süreci çok kolay oldu. Bunun bütün insanlar için olduğunu düşünmüyorum ama onlar benim için çok kolay oldu.

Onlar bana gönüllü olmaktan ziyade otomatikman meydana gelmiş gibi göründüler.

Şimdi bu deden kendini ölümden sonra içinde bulduğum bu beden -ha!... bu gerçekten bedendir- o zannettiğimden daha fazla bir beden; maddi bir beden olarak görülmektedir.

Statü, onun yapısı diyelim, bu beden hazır yapım gibi görünüyor; görüyorsunuz ki bizler onu dünyasal hayatımız sırasında inşa ettik ve her bedenin içeriğinde veya yapısında dikkate değer bir farklılık hissediyorum.

Bu plandaki farklı bireylerin seviyeleri ve vasıfları arasında büyük farklılıklar görüyorum.

Ona ruh-beden diyeceğim; ona esiri veya astral beden demeyeceğim. Ruh-bedenin şartlarının dünyasal yaşam sırasında ve ölümlen otomatik olarak isteğe bağlı olarak yönlendirildiğini söyleyeceğim.

Süreç şimdi bizim kontrolümüzün ötesinde görünüyor. Bu büyük, çok

büyük bir konudur, Thomas.

Süreç, bizim dünya hayatı sırasında yaşadığımız göre ölüm sırasında çok daha otomatiktir. Ruh-bedeni yönlendirmek, ona şekil vermek, ona hükmetmek dünyasal hayatlar sırasında ölüm sonrasına göre daha fazla elimizdedir. Bundan bu konularda bilgi, biraz işe yarar bilgi, hatta basit ve başlangıç türünden bilgimizin olması gerekir.

Dünya yaşamlarımız sırasında bir şekilde ruh bedenimizin vasfını, gücünü ve kuvvetini meydana getiririz. Yaptığımız bedenin içine geçiriz ve orada bana inanın ki onu ölümden sonra değiştirmek ve şekillendirmek dünyadaykenine göre daha zordur.

Şimdi söylediklerimin ve size söyleyeceklerimin orada belli miktarda tartışma yaratacağını hissediyorum ama size onların bana gelişine göre izlenimlerimi, tümevarımlarımı, gözlemlerimin sonuçlarını vermeliyim."

Gecikme Sebebi

"UZUN BİR ZAMANDIR beklediğim bu fırsat, onu geciktirdim çünkü size doğru tümevarımları verdiğimden emin olmak istiyordum, size ölümümden beri yapmış olduğum gözlemlerin sonuçlarını veriyorum.

Şimdi dünyasal hayat sırasında tekrardoğuş denen soru hakkında bir açık kapı bıraktım. Onun hakkında açık fikirliydim. Bilmiyordum. Nasıl bilebilirdim ki? Geçmiş hayatların hiçbirinin hatırasına sahip değildim.

Hatırladığım kadarıyla bana bu konuda çok kesin bir şey söylenmemişti. Ama karımın belirli deneyimleri ve belirli iletişimleri vardı; bunun onu

çok uzun yıllar önce ilgilendirdiğine inanıyorum ama ben onları olurlarına bıraktım.

Orada diğer problemler de vardı, dikkatimi gerektiren hayati bir karakterdeki sorular vardı. Bilene kadar onları olurlarına bıraktım.

Şimdi biliyorum ki o bir gerçektir. O hakikidir, onun kişisel deneyimime göre hakiki olduğunu beyan etmeliyim; ve onun hakkında arkadaşım Myers ile (F.W.H. Myers, klasik alim ve Ruhçu) birçok kereler konuştum. Ona bana onun hakkında neden fazla bir şey söylemediklerini sordum, özellikle de Feda ile birçok celse yaparken.

Bana medyumun o sıralarda bu fikirden nefret ettiğini söyledi. Bence bu belirli bir bariyer yarattı ve o muhtemelen onun hattında vicdani bir duyguyla hareket ediyordu ve onun doğru olduğunu hissettiği şeyi ondan alacağını zannediyordu.

O onun hakkında kararsızdı, orada konu hakkında hayali ve onun saçma dediği şeyler vardı ve bence bu bir bariyer meydana getirdi."

Yeni Beden

“**B**U BEDEN, bu ruh-beden, mükemmelleşinceye dek, tam olarak, tam uyum içinde, tam birlik içinde ve bu tarafın şartlarına mutlulukla adapte olamaz. O belirli deneyimlerden geçmeye ve onlardan faydalanıncaya dek buraya adapte olamaz ve bana inanın ki bu deneyimler tam olarak yaşanmalı.

Onlar çeşitli olmalı ve bazı yeterli çeşitlilikte deneyimler yaşayan insanlar olduğunu düşünüyorum ve bir enkarnasyondaki testler onların bu tarafta sürekli olarak kalmasını sağlayacaktır. Onlar ruh beden inşa oluncaya dek geri gelmelidirler.

Yani bu beden yapılmalıdır; o yaratılmalıdır. Ruh oradadır ama ruh-beden, ruhun giydiği bir elbise gibi yapılmalıdır ve bu elbiseyi yapmak uzun, çok uzun bir zaman alır.

İnsanlar istediklerini söyleyebilirler ama kişinin kendini buranın şartlarına adapte etmesi çok zor bir görevdir; bu demek oluyor ki eğer güçlerinizi sonuna kadar kullanırsanız, eğer oradaki fırsatlardan yararlanırsanız bu böyledir.

Şimdi ortalama bir insanın kendisine sunulan fırsatların sadece yüzde 10'undan yararlanabildiğini söyleyeceğim."

(Devam Edecek)

Psychic News 12 nisan 2008 tarihli yazısından çeviren: Burak Erker

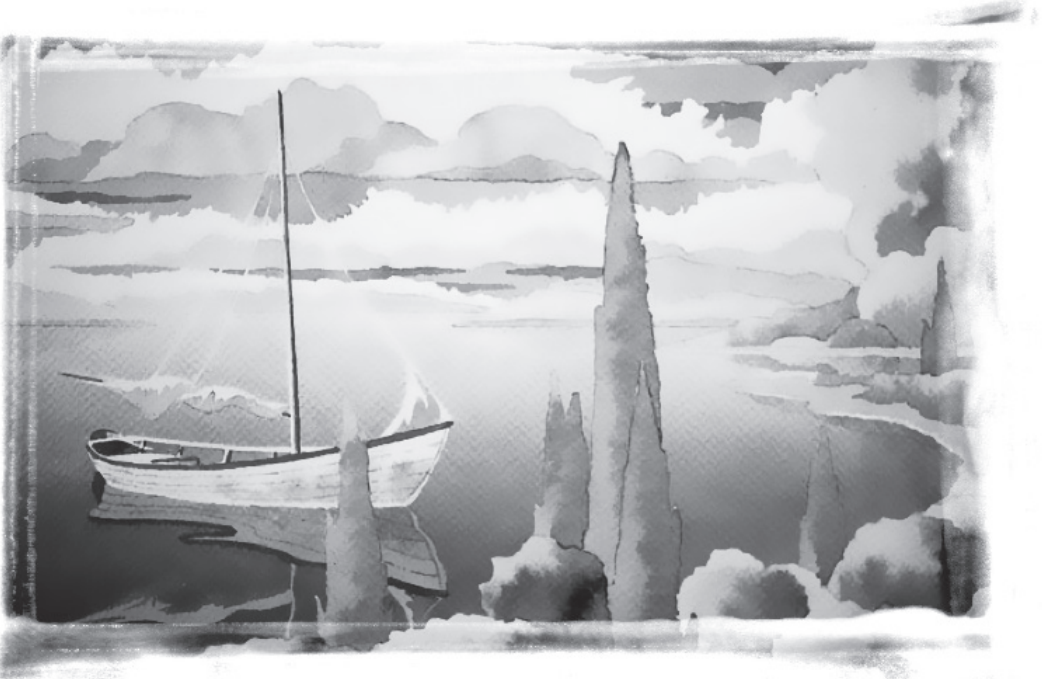

DÜNYA planındaki spiritüel gelişim yolu, illüzyonların içinden geçen bir harekettir. Bu kültürde karşılaştığımız en büyük illüzyon ise “güvenlik” peşinden koşmaktır. Tüm “Amerikan Rüyası” bu arayışın üstüne kurulmuştur. Herkes bunu biraz farklı bir yolla tanımlar ama bu genelde meslekler veya geçim derdiyle, ilişkilerle ya da her ikisiyle de ilgilidir. Bizler güvenebileceğimiz, her zaman orada olacağını hissettiğimiz, asla değişmeyecek bir şey ararız.

Güvenlik

James Westly

Bu arayış, hayatta kalma korkusuyla yönlendirilir; kendimizi ölüme, hastalığa ve ıstıraba karşı güvende hissetmek isteriz. Ancak bizler, bu alemde kaldığımız sürece belli bir derece güvensizlik hissedeceğiz. Cevabın para olduğunu düşünebiliriz, öyleyse “Ne kadar para?” Belki de mesele, ilişkilerdir. Söz konusu ilişki ne kadar sürecektir? Belki de bu oyun, statü veya şöhret edinmek ya da kabul edilmek ile ilgilidir. Mesele ne olursa olsun bugün yüksekte,

Güven duygusu çaba ile ulaşılan içsel bilgi sayesinde elde edilir.

yarın aşağıda ve bir sonraki gün ise belirsiz bir durumda olabileceğimizi fark ederiz. Pozitif ve negatif duygular arasında bir sarkaç gibi sallanmaya başlarız. Gözlem yaptığımızda kesinlik kazanan bir şey olur; bu da, hiçbir şeyin kalıcı olmadığıdır. Kendimize karşı samimi olma kapasitemizi geliştirdiğimizde, peşinden koştuğumuz güvenliğin ufukta titreşen, ele geçmez, ulaşılamaz bir serap gibi kalacağını kabul etmeye zorlanırsınız.

Öyleyse, her şeyi boşverip kendimizi güvensizliğin içine mi bırakalım? Zaten, bu bir illüzyondur. Peki, güvenliği böylesine çok özlemek meşru mudur? Belki de güvenliği, başka bir yerde aramaya ihtiyacımız vardır. Belki de, dışımızda değildir. Aradığımız şey, muhtemelen içsel bir niteliktir ve belki onu elde etmeye bile ihtiyacımız yoktur, belki de ona zaten sahibiz ama farkında değiliz. Ne şok edici bir düşünce!

Şimdi, bu size aldatıcı bir şekilde basit gelebilir; belki bunu daha önce de duymuşsunuzdur. Aslında bu, yeni bir haber değildir. Kutsal kitap, "Cennetin krallığı içinizedir," derken bunu belirtmektedir. Lao Tzu'dan Sokrat'a, Buda'dan Muhammed'e kadar her büyük öğretmen aynı şeyi öğütlemiştir. Sorunumuz, içimizde yatan bilgiğe erişmeye hazır olmayışımızdır. Bu fikir birçoğumuz için çoğu kez kuramsal veya mitolojiktir. Bunun doğruluğuna inanabiliriz, ama bu bize, inandığımız diğer herhangi bir şeyden daha fazla hizmet etmez çünkü bizim her şeye inanma kapasitemiz vardır.

Öyleyse bir sonraki adım nedir? Bizi yeni bir yere hangi çaba götürecektir? Fikrin basitliği, içsel bilgiye kolay

*Bizler,
"iyi görünmemek"
korkusuyla,
içimizdeki sesin
dürtüklemelerine
göre
hareket etmekte
tereddüt ederiz.*

erişimi etkin bir şekilde engelleyen psikolojik içsel yapımız tarafından karmaşık hale getirilmektedir. Bunu kabul etmeliyiz. Bu psikolojik yapı yüzünden bizler, içsel bilgiye destek vermesi için başlattığımız düz mantık yürütme labirentinde kayboluruz. Bizler, "iyi görünmemek" korkusuyla, içimizdeki sesin dürtüklemelerine göre hareket etmekte tereddüt ederiz. Bizler, hayal gücümüzle, kendi kendimizi mağlup eden, ayağımıza prangalar vuran, bizi felç eden muhtemel sonuçları yaratırız. □

İnternetteki
Gurdjieff sayfalarından çevirilmiştir.

Öğrenme ve Bilgi Arasındaki İlişki

Nur Alkış

2. Bölüm

RUH VARLIĞI, madde alemlerindeki uygulamalarını yaparken, bu bilginin kesikli geldiği durumlar için bir süreklilik yaratmış, kişiliği inşa etmiştir. Ancak kişilik yapay bir durumdur. İçinde bulunduğumuz kişiliğimizi biz inşa ettik ve onu eğitmek ama sırası geldiğinde de ona bağlanmadan bir başka realiteye geçebilmemiz gerekmektedir. O halde kendinde merkezlenmek, kişiliğimizi oluşturan ve enkarnasyonlar boyunca edindiğimiz benliklerimizi tek bir elden yönetmek önemlidir ve bu yönetim bilgisi ancak ruhçuluk bilgisinde bulunabilir.

Ruhsal varlığın yanında kişilik önemsiz bir ayrıntı gibi görünmesine rağmen, kişilik; bizi yüksek benliklerimize taşıyan bir nevi atlama taşı, bir nevi malzeme, materyaldir. O halde aslında ruhsal bilginin yanında hiçbir değeri yokmuş gibi görünen kişiliği eğitime vazifesi madde alemleri içinde oldukça önemlidir. Bu eğitim işini kim yapar der ve bu konuda bir ihale açarsanız o zaman hangi devirde olursa olsun eğitimi yapanların iyi mi kötü mü yaptığı konusunda ayrıca tartışma açabilirsiniz ama aslında insan, kişiliğinin eğitimini ihale etmek yerine ona sahip çıkmalıdır.

Kişiliğe ait bir takım özellikler, örneğin yalınlık ve alçakgönüllük an'ın bilgisini alabilmeyi kolaylaştırabilir. Kişiliğimizde yalınlaştığımız sürece birbiri ardına ve hiç durmaksızın gelen tesirlere karşı uyanık olabilir, onlara uygun cevaplar verebiliriz. Karmaşık bir zihin, farklı kimlikleri tek bir merkeze doğru azaltmamış bir yapı, şuuraltından gelen replikleri kuvvetlendirecek ve bunlara yenilerini ekleyecektir. Oysa bizim yapmamız gereken nefis denetlemesi, şuur temizliğidir. Ruhsal bilginin bizim kanalımızla iş görmesi için her türlü kendini beğenmişlikten arınmış bir durumdan söz edilmektedir, her an alıcı ve verici olmaya açık olmak alçakgönüllülük demektir. Burada mütevazılık diye bildiğimiz bir kalıp davranıştan uzak bir durum anlatılmak istenmektedir. Alçakgönüllü olabilmenin tek yolu karşınızdakini

bir ruh varlığı olarak görmeniz, size hangi niteliğiyle görünürse görünsün bunların birer tezahür olduğunun farkında olma ve farkındalıkla davranabilmekte yatar.

Öğrenme ise davranış değişikliğidir. Ancak burada psikolojik rahatsızlıklar veya uyuşturucu maddelerle oluşan şuur hali değişimini kastetmiyorum. Öğrenme ile yeni bir davranışın meydana gelmesi veya bir davranışın yerine yenisini koymayı kastediyorum.

Öğrenilen bir davranışın kalıcı olup olmadığını anlamanın yaygın şekli daha önce belirli bir davranışı öğrenmiş bir kişinin o davranışı gerçekleştirip gerçekleştirmediğine veya gözleyince onu tanıyıp tanımadığına bakmaktır. Şuur sahama dahil ettiğimiz deneyimlerimiz ki bunu bilim adamları açıklayamadıkları için onu örtük kalıntı diye bir ilkeyle isimlendirmektedirler. Eğitimdeki örtük kalıntı ilkesini hesaba katarsak vaktiyle öğrenilen bir davranış gözlenildiği an ortaya çıkmasa da o davranış gelecekte tekrar öğrenmeye girişildiğinde daha kolay öğrenilir. Bu ilke iki duruma işaret eder: Birincisi, eski öğrenme boşa gitmemiştir. İkincisi, dönüştürmek istediğimiz davranışlar, hatta tutum haline gelmiş davranışlar bir alışkanlık haline gelmiş olduklarından gözlenmeleri zordur, adeta tanıdık halde bulunan bu davranışları değiştirmek epey bir çaba ister.

Öğretme nedir? Öğretme, herhangi bir öğrenme etkinliğini kılavuzlamadır. Öğrenme sadece

planlı bir eğitim işi olmadığı için, öğretme de sadece okulda olmaz.

İşi hepimizin en az bir kez bulunduğu okul ortamından bakarak anlamaya çalışırsak, Öğretim dediğimizde geniş bir perspektifle bakmaya çalışırsak, öğretici pozisyonundaki insanın hayatın herhangi bir yönündeki bilgiyi öğrenene aktarılması meselesinden daha öte bir yere varmamız gerekir. İlk bakışta öğretmenin hedeflerine uyum sağlayarak bir davranışı, bir diğer davranışa dönüştürme, bir

uyum sağlama etkinliğidir ama aynı zamanda hedef koyabilme ve bu hedefi gerçekleştirme pratikleri de kişi farkına varsın ya da varmasın devrededir, topluca bir hedefe doğru yönelmeyi teşvik edense iş bulma, takdir görme gibi destekleyici öğeleri de bu arada saymadan geçmeyelim.

Öğretime yönelik pek çok eleştirimiz olabilir, bunların başında empozisyon meselesi vardır. Biz biliyoruz ki, birinin bildiğini diğerine dayatması, empozeler devri bitmiştir. Ama pekala empoze olmadan da öğretim yapılabilir, ona uygun öğretim teknikleri vardır.

Bir başka önemli nokta öğretimin ruhsal bilgi ile yoğrulmamış olmasının getirdiği durumlardan kaynaklanmaktadır ki bunların başında öğretilenin genelleme haline

gelmesidir. Eğitimde kullanışlılık ilkesi, yani öğrenileni hayatın her yönüne yaygınlaştırmayı ruhsal gelişimimiz açısından faydalı hale getirmek gerekir. Örneğin, yalınlık ve alçakgönüllülüğü hayatın her alanına yaygınlaştırabiliriz. Ama genelleme ve varsayımlar üzerinden düşünme, her an yenilenen dünyaya göre değildir ve an'dan gelen bilgiyi almaya da engeldir. İnsan yapısı itibarıyla mücerreptir yani araştırmacıdır. Bir zihinsel boşluk içerisinde kalıp, buradan tesir alış verişine girmek mümkün müdür?

Eğitim, bireyin kendi yaşantısı yoluyla kasıtlı olarak istendik değişime meydana getirme sürecidir. Eğitimde hedef: bir öğrenenin planlı yaşantılar sayesinde kazanmayı kararlaştırdığı davranış değişikliği veya davranış.

Başka bir ifadeyle bireyin manidar bir derecede etkin dikkat ile imajinasyonunu ve güdülenmesini gerektiren bir yaşama halinde kazanmak istediği yöne doğru olması, kendinde görmek istediği davranışı saptamasıdır.

Ama bütün enerjiler sürekli değişim halinde olduğu için bizim değiştirmek istediğimiz davranışımızı bu değişen koşullarda yakalayabilmemiz zor olabilir. Günlük hayatın akışı içerisinde bunu anda saptayıp, anda kalmanızı sağlayacak olan enerjiyi kaybetmeden ve tam zamanında hedeflenen davranışı gösterebilmek aslında müşahedeye ve tefekküre dayanır. Davranışınızı tek bir davranış halinde saptayabilecek yalınlığa gelmişseniz, bu davranıştaki değişimi gözlemeniz mümkündür. Değiştirmeyi planladığımız ya da edinmeyi istediğimiz bir davranış varsa yalınlıkla tek bir davranış görebiliyorsak kendimizi müşahade ettiğimizde bu davranışın değiştiğini ya da onu kazanabildiğimizi görüyorsak orada öğrenme vardır ve bu şuurlu bir davranıştır. *Asıl öğrenme, öğrenmeyi öğrenmek diye anılan da bu kazanma ve değiştirme işlemini yapabilir kapasiteyi ortaya çıkarma ve onu çalışır hale getirebilmektir.*

Ama eski davranış özde aynı kalmış ve kendini yeni yüzüyle aksettiriyorsa orada öğrenmeden bahsedemezsiniz. Bu ise sürekli akan hayatın içinde yeni geleni seçme ve seçilene uyum sağlamada zorluklar getirir.

Her anımızı öğrenme haline getirmek mümkündür. Mümkün de olmalıdır çünkü Yeni Çağın bizden beklediği öğrenme ve bilgiye ilişkin sonuçlar hayli yüklü görünmektedir.

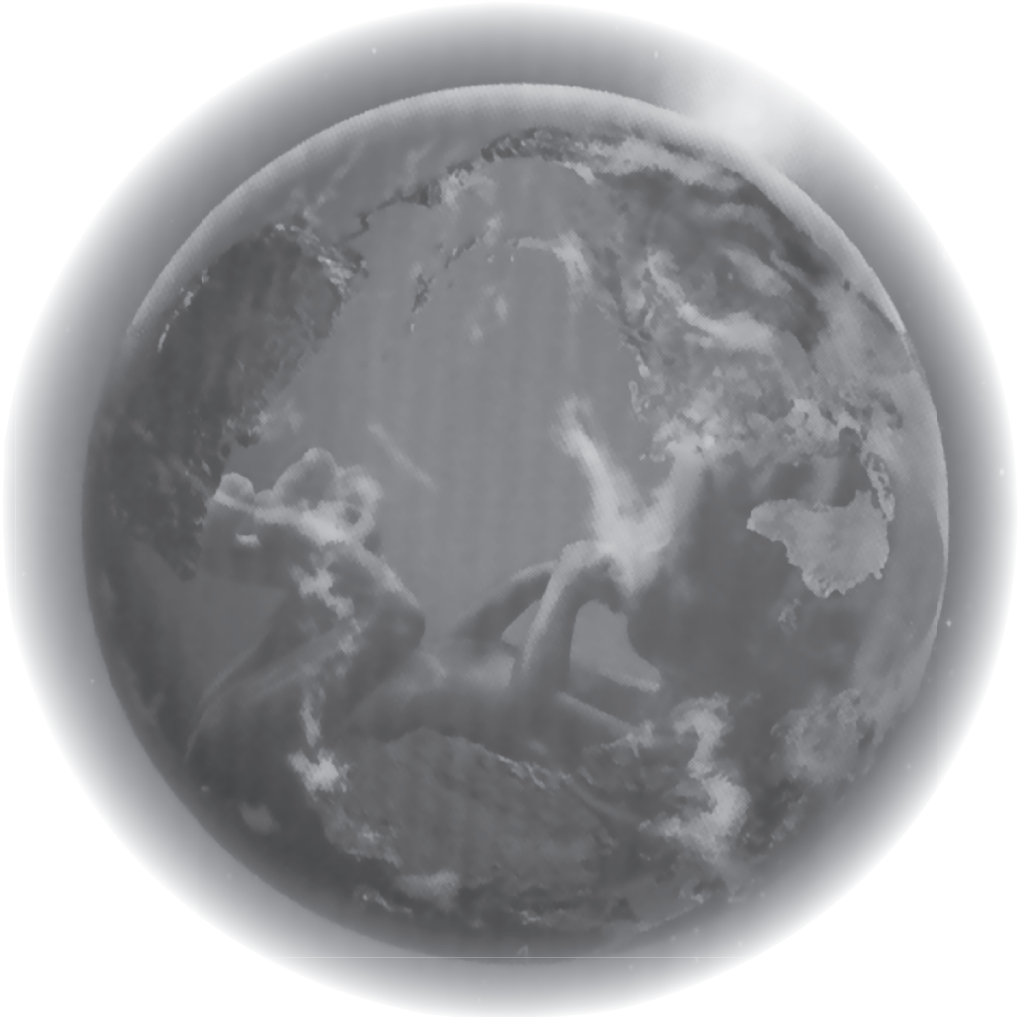
Yeni Çağın öğrenme ve bilgi konusunda ortaya çıkardığı sonuçlar nelerdir?

- Bir öğretmen, bir guru edinmeden kendi kendinin öğretmeni ve öğrencisi olunabilir ve bu durum an içerisinde gerçekleştirilebilir.
- Son devrenin düşünce iklimi, her insan yaşamının bir kutsiyeti olduğu ve her insanın kendi varlığını gerçekleştirme hakkını temel almıştır.
- İnsanın üretimine ihtiyaç duyduğu kendi enerjisidir. Deneyimimizden geçen düşüncelerimiz, duygularımız, sevinç ve kederlerimiz enerji biçimleridir. İnsanlar, nasıl enerji üretebileceklerini ve var olan enerjileri nasıl dönüştürebileceklerini henüz tam olarak bilmiyorlar ve kazanılan enerjiyi de genellikle boşa harcıyorlar. Eğer istersek ve bu yönde çalışırsak, Yeni çağ pozitif enerji üretmeyi öğrenme ve bunu doğru yerde kullanabilmeyi hedeflediğimiz bir çağ olabilir.
- Modern insan vericidir. Gücün doğru olan tek kullanımı vermek ve paylaşmaktır. Dördüncü yol okullarının var olma nedenlerinden biri bunu kazandıracak öğretim ve eğitimi sağlamaktır.
- Büyük gruplar yerine küçük gruplar halinde birlikte daha hızlı dönüşüm yolları arayan insanlar, daha çokla yaşamak yerine daha azla yaşayan insanlar, bu çağın insanlarıdır.
- Yeni Çağı hazırlayan hareket vardır, bu hareket Gurdjieff'in de dediği gibi Yukarı'dan gelmektedir. Ruh madde olmadan çalışamaz, Yeni Dünya Toplulukları yeni insanlığın

maddesidir, ruhsal enerji ise kanı.

- Yeni Çağda kendi refahını teminat alma yaklaşımı yerine hizmeti yaşamın merkezine koyma yaklaşımı ağır basacaktır.
- Bu çağda bireylerin tecrit ve yalnızlığı azalacak, birlik ve beraberlik duyguları artacaktır.
- Kendimize sormak durumunda olduğumuz üç şey var. Öncelikle, kozmik bir amacı yerine getirmek için yaşıyor olduğumuz ve ancak bunu yapmakla kendi refahımızı sağlayabileceğimiz ilkesini kabul

etmeye hazır mıyız? İkincisi, hiçbir şeyi yalnız başımıza başaramayacağımızı ve birbirimize ihtiyacımız olduğunu kabul ediyor muyuz? Üçüncüsü, sadece hayatta kalabilme düzeyinde kendi doğruluğunu kanıtlayan bir grup şüurluluğuna değil, yaratılışın çok daha öte boyutlarda varlığını sürdürmesi düzeyinde de, kendi varlığını doğrulayan bir grup şüurluluğuna ihtiyacımız olduğunu kabul ediyor muyuz? Üzerimize aldığımız görev kozmik duruma

uygun düşünürse, bu görevin işleyişine ait değişimler hiçbir şeyle karşılaştırılmayacak oranda büyük olacaklardır, çünkü o zaman bizler, dünyanın tekamülünü yönlendiren güçlerle işbirliği içinde çalışıyor olacağız.

- Ortak alan kurma ihtiyacı giderek büyümektedir ama grubun ortak bir hedefi yoksa ve bir hizmet grubu değilse grubun dengeyi sağlaması ve ayakta kalması imkansızdır çünkü Yeni Çağ enerjileri birlikte bir şeyler yapmayı özendirilmektedir.

Her çağda Dünya'nın bize vermeye çalıştığı bilgileri alıp uygulayarak, Yukarı'nın yasalarını, evrenin dilini anlarsak, gitgide daha üst realitelere ulaşır ve tümel bilgi hakkında bir kanaate varırız ama bu da son değildir. İnsanın kendisiyle mücadelesi asla bitmez, çünkü ölüm bir son değildir. Ruh varlığı yok olmaz, ya yeniden doğar ya da ruhsal alemde kalarak bilgi uygulamalarına devam eder.

Bilginin gelişim olduğunu, gelişim sürecinin sonsuz olduğunu bilen kişiler olarak bilgi birikimimizle yetinmemeli, içimizdeki araştırma ateşinin sönmesine izin vermemeliyiz.

Bunun için öncelikle kendi kapasitemizin farkına varmamız, şu anda bulunduğumuz yeri ve hedefimizi gerçekçi bir şekilde belirlememiz gerekmektedir. Neleri bilmemiz gerektiğini, neleri bilemeyeceğimizi, enerjimizin nereye kadar yeteceğini irdelememiz önemlidir. Şu andaki tekamül hızımızla hedefimize ne kadar zamanda varacağımızı belirlemeli, gerekirse hızımızı arttırmalıyız. Ama tabi bunu yapabilmek önce tekamül

hızımızın yavaşladığını saptarsak mümkündür. İnsan kendi hakkında, kullandığı araçlar hakkında bir memnuniyetsizlik duyarsa ya da hayal kırıklığına uğrarsa böyle bir farkındalığa ulaşabilir. Olumsuz gibi görünen dejenerasyon alanları, kaotik negatif alanlar aslında eski realite ile yeni realitenin arasında bir köprü vazifesi görmektedir. İki realite arasındaki uyumsuzluğun giderilebilmesi için dejenerasyonun yaşandığı belli süreçlere ihtiyaç vardır, çünkü ancak böyle bir süreç sonunda varlık yeni bir şeyler almaya hak kazanmaktadır. Önemli olan bir bilginin tıpkı bir elbise gibi bize uymasındır. Ve yeni realiteye ait bilgilerin bize uyması için eski realite bilgileriyle işimizi bitirmiş olmamız yani o realiteye ilişkin her türlü eksikimizi tamamlamış olmamız gerekir.

Eskiler İdris peygambere terzilerin piri demişlerdir. İdris peygamberin, Toth veya diğer adıyla Hermes'in terziliği de, insan şuurunu, şuuraltını temizleyen, dönüştüren bir terziliklidir. Şuurumuzda, astral yapımızda eksik ne varsa, eksik hangi duygumuzda ise, bu büyük öğretmenler yukarıdaki enerjii alır, eksik olan yere yöneltir, tamir eder ve eksikliğini tamamlarlardı. Şimdi devir herkesin kendi öğretmeni, kendi gurusu, kendi peygamberi olduğu bir devir olduğuna göre, hepimizin nefis denetlemesi yapması, şuuraltı temizliği yapması gerekmektedir ki, dikişsiz bir elbise yani ruhsal bilgi ile Yukarı'nın bilgisini yeryüzüne, yeryüzünün bilgisini Yukarı'ya iletebilelim. Bu gidiş gelişi an içinde yapabilir hale gelebilelim ve her an öğrenme ve bilgi içinde olabilelim. □

HABER

Spor ve Ruhsallık: Kazanmak mı? Katılmak mı?

David Meggyesy

SPOR, uygarlığın doğuşundan bu yana insan toplumunun ayrılmaz bir parçası olagelmıştır. Kadim Çin, Yunanistan ve Mısır'daki askeri karşılaşmalardan başlayarak, sanayi devriminin ardından izleyici önünde yapılan spor karşılaşmalarına gösterilen büyük ilgiye dek atletler hep toplum için insan zaferinin, dostluğunun ve kusursuzluk arayışının örnekleri oldular, ayrıca kişisel disiplin, başarı ve gelişimin kaynağı olarak gösterildiler. Dolayısıyla spor dalları pek çok bakımdan, insan ruhunun en iyi durumunu temsil etmektedir. Buna rağmen, spor ve ruhsallık arasında bir bağlantı olabileceği fikri, sanki bu ikisi arasında hiçbir etkileşim yokmuş veya insan hayatının tamamen farklı iki unsuruymuş gibi düşünen pek çok kişiye garip gelir. Kung fu veya başka bir savaş sanatından söz ediyorsak bu ikisi örtüşmekte gibidir ama modern Batı sporlarından, örneğin futbol, beyzbol veya basketbol ile ruhsallığın ne ilişkisi olabilir? Ne de olsa bu spor karşılaşmaları kan, ter, gözyaşı ve testosteron gibi toprak elementine ilişkin özellikler taşır; oysa ruhsallık genellikle trajik biçimde sınırlı olan insan mevcudiyetinin daha soyut ve göksel kaygılarıyla ilgilidir. Ama gerçekte, son derece dar olan bu iki kavram, ne sporcu ruhun ne de ruhsallığın karmaşıklığını ve zenginliğini tam olarak kavrayabilmektedir. Zaten bir atlet de, bir keşişin herhangi bir ruhsal gelenek aracılığıyla bulabileceği erdem, aydınlık ve kendini aşma fırsatını spordan elde edebilir. Ve bir keşiş de tıpkı bir atletin spor dallarında bulduğu kişisel güç, kudret ve bedende tezahür etme fırsatını ruhsal uygulamalarda bulabilir. Görülebileceği gibi, spor ile ruhsallık arasında olağan dışı bir örtüşme vardır ve bu ortak alan, Amerikan futbolunun eski savunma oyuncularından David Meggyesy'nin tartışma konusunu oluşturmakta. Esasen Spor Merkezinin kurucusu olan ve Stanford Üniversitesinde futbol oyuncuları için "Spor, Bilinç ve Toplumsal Değişim" konulu dersler veren David Meggyesy spor konusunu İntegral modeli temel alarak anlatıyor.

İntegral gelişim modeli insanların pek çok farklı zeka, yetenek ve beceriden oluştuğunu ve bunların her birinin çoğul derinlik, karmaşıklık ve yeterli aşamalarından geçerek gelişebileceğini öne sürer. Bu “çoğul zekalar” (veya “gelişim hatları”na) örnek vermek gerekirse: bilişsel yetenek, kinestetik zeka, ahlaksal gelişim, estetik beceri ve takdir vs. Bu gelişim hatlarından her biri kendi yolu boyunca gelişip ilerlemekteyse de, toplam gelişimlerinde görülen simetri şu öneriyi mümkün kılmaktadır: İnsan gelişiminin bu farklı rotalarının hepsini birden anlamlandırarak çok genel bir barometre vardır. “Yükseklik” olarak bilinen bu kavram, aşağıdaki grafikte gösterilmiştir. “Atletizm” bu gelişim hatlarının değişen önem derecelerine sahip bir kombinasyonunu göstermektedir. Ama burada özellikle ilginç olan nokta, bu zeka yaklaşımlarının herhangi biri

bizler için şu an mevcut olan (grafikte ördek yeşili, turkuaz, çivit mavisi ve ötesi olarak gösterilen) en yüksek gelişim aşamasına yaklaşıırken, ancak “rasyoneli aşan” veya daha basitçe söylecek olursak, “ruhsal” sıfatıyla tarif edilebilecek nitelikler edinmeye başlamalarıdır. İşte bu nedenledir ki, Michael Jordan’ın en iyi performansını çıkardığı bir maçta izlemek, Mevlana’nın yazdıklarını okumak hissi verebilir. Gelişim yüksekliği bu çoğul zekaların her birinin ilerleyişini tarif etmekle kalmayıp, spor dallarını kucaklayan kültürel anlam duygusuna hem atlet hem de onu izleyen için etkide bulunmaktadır. Örneğin, spor karşılaşmaları izleyicilerin bir miktar (magenta renk) ayın yapmalarına izin vermekte, öfkenin (kırmızı) sağlıklı biçimde boşaltulmasını sağlamakta, belirli bir takım, şehir, eyalet veya ulusa etrafında (kehribar renk) birlik için kaynak oluşturmaktadır. Atletler

için ise, tarihte görüldüğü üzere spor dalları insanları kırmızıdan kehribar rengine doğru büyüyen gelişim aşamalarına çıkarmak bakımından olağan dışı bir yeteneğe sahiptirler; insanları başarı ve kusursuzluk gibi turuncu renk ilkelerine açmadan önce, genellikle testosteron güdümlü olan kimliği, kendini feda edişin, disiplinin ve ekip çalışmasının daha yüksek düzeyli yapısına yönelterek egonun hamlığını yumuşatmaktadırlar. Bu yapılar, atletin spor dalına yaklaşımı olarak tanımlanabilecek sportmenliğin genel değerlerini de belirlemektedir; kırmızı galibiyet üstüne odaklanmaktayken, kehribar rengi bize “Takımda Ben yoktur”u anımsatır, turuncu ise bize “önemli olan kazanmak veya kaybetmek değil, nasıl oynadığıdır” der, modern Olimpiyat yemini ise yeşil renkli gelişim aşamasının duygusunu yansıtır: “En önemli şey kazanmak değil, katılmaktır.” Sportmenliğin bu farklı durumları, güce doymayan egoyu ciddi biçimde güçlendiren saldırgan bir iş sektörünün spor dallarını belirlediği günümüz dünyasında özellikle önemlidir. Kehribar ve üstündeki renklerin temsil ettiği ahlaksal duyarlılığı uygun biçimde içselleştirmediyse, egonun kendi önemine ilişkin sınırlarca ayarlanması ve atletlerin, turuncu renkli bir şan, şöhret ve statü dünyasında dolaşan serseri mayınlara dönüşmüş, kırmızı renkte megalomanyaklar olarak kalmalarını sağlaması çok kolaydır. Bu durum ise Michael Vick, Kobe Bryant, Tonya Harding ve benzeri pek çok ünlü sporcunun ahlak sınırlarını aşmalarının nedenini açıklayabilir.

“Ruhsallık” için bir başka tanım

daha vardır; bu tanım, hangi gelişim yüksekliğinden olurlarsa olsunlar atletlerin sık sık eriştikleri son derece kısa süren, öznel ama bir o kadar da gerçek olan deneyimleriyle ilgilidir daha çok. “Kaptırdı” veya “konsantre oldu” gibi deyimlerle tarif edilen bu deneyim sırasında atletler, çoğunlukla sanatçılarla ve mistiklerle özdeşleştirilen, bilincin şu tam anlamıyla düalist olmayan hallerine geçebilmektedirler: Kendilerini tam anlamıyla aştıkları ve performansın veya yaratıcılığın engellenmeksizin aktığı haller. Bu düalist olmayan (kaba, süptil, kozal ve tanıklık hallerinin yanı sıra) “akış” halleri, dünyanın dinsel geleneklerinin neredeyse hepsinin merkezinde yer alan ruhsal uygulamalar olan ezoterik ve tefekkür biçimlerinin ta kendisini oluşturmaktadırlar. Çok farklı isimlere ve metafizik varsayımlara, gelenekten geleneğe değişen kültürel bağlamlara sahip olmalarına rağmen bu çeşitli tarifler arasında şaşırtıcı bir simetri mevcuttur ve bu simetri, şu öneride bulunmaya yetecek miktardadır: İnsanlık tarihindeki her bir tekil ruhsal deneyim ve ifadenin temelinde bir asıl birlik mevcuttur.

Atletlerin pek çoğu, özellikle de kendi gelişim hatlarının herhangi birinde, kendilerinin de ötesindeki hallere düzenli erişime izin verdikleri anlaşılabilir en üst aşamalara dek evrimleşmiş olanlar için bu hallerin şaşırtıcı bir sıklıkla yaşandığını anlatmaktadır. Düalist olmayan bu “zirve deneyimler” spor çevrelerinde nadiren kabul edilmektedir; bunun en büyük sebebi, spor kültüründe bu deneyimleri uygun biçimde anlatmayı, bunları sahadan/korttan/

pistten çıkarıp günlük hayata taşımayı sağlayacak dilin yeterince mevcut olmayışıdır. Ama kabul edilsin veya edilmesin, neredeyse her atlet şu veya bu zamanda kendi “kopuşu”nu deneyimlemiştir: geriye bir tek yeni biçilmiş çimenlerin o neredeyse erotik kokusu, ılık güneşin derinize temas edişi ve oyundaki Kozmos’un yavaş çekimli taşkınlığı kalana dek oyuncunun, rakibin ve izleyicinin hiç çaba gerektirmeyen “çöküş”ü.

Kısacası, David Meggyesy’nin bu olağan dışı diyalogu bize, yaşamlarımızın kendi ruhsallığımızdan ayrı veya uzak görünen tüm bu unsurlarının aslında hiç de öyle olmadıklarını hatırlatmakta.

Ruh’un dokunmadığı şey yoktur; sevgiye, saygıya ve sportmenliğe dair en yüksek ideallerimizden tutun da milyonlarca insanın sizi galibiyete teşvik eden tezahüratının verdiği o gözleri kana büründüren sarhoşluğa varana dek her şey kendi yerini, Tanrı’nın aşkın zihninde, Kutsal Olan’ın içkin kalbinde, kaybetmekle

*İnsanlık
tarihindeki
her bir
tekil ruhsal
deneyim
ve ifadenin
temelinde
bir asıl birlik
mevcuttur.*

kazanmak arasındaki çizginin ben ile ötekini, parça ile bütünü, burası ile sonsuzluğu ayıran aynı çizgi haline geldiği yerde bulur. □

Konunun ve konuşmanın devamı için *Integral Naked* web sayfasına başvurabilirsiniz:
<http://in.integralinstitute.org>

AKIŞ

Niçin Buradayız?

Varlık: Emmanuel

Ruhun, bir kez daha birliğe doğru
tekamül sürecinde
kim olduğunuzu hatırlamak için
bu şuur düzeyinde durdunuz.
Yoksa niçin tekrar insan bedeninde gelirdiniz ki?
Keşiflerinin dışı yayılımı sırasında
hedeflerini unutmuş,
kaybolmuş ve tuzağa düşmüş,
Eve giden yolla bağlantılarının görünüşe göre
kesilmiş olduğunu gören
parçalarınıza hatırlatmak için değil ise?

Hayatınızda sık sık kendinize sorun,
“Ne unuttum?”
Acı çektiğinizde,
“Hatırlamadığım şey ne?”
Yolunuzu kaybettiğinizi hissettiğinizde,
“Gerçek kimliğimi
nereye koydum?”
Bu gerekli bir adım, sevgili dostlarım.
Bu büyük ve görkemli bir okul.
Ve şuurunuzun tam da ait olduğu yer.
Yoksa burada olmazdınız. □

Kaynak: *Emmanuel'in Kitabı*, Pat Rodegast-Judith Stanton, Meta Yayınları, 2003.

Ayurveda

Roy Eugene Davis

2. Bölüm

Doğanın Üç Tesirli İlkesinin Kökeni, Hareketleri ve Etkileri

DOĞADAKİ her şeyin değişmemiş Mutlak Saf Şuur Alanında bir kökeni vardır. Bu alandan tezahüre uzanan ilk yayılma, genelde Tanrı denilen Varoluş, Farkındalık ve Güç ile yüklenmiş Şuur'dur. Tanrı'dan bir yaratıcı güç akışı (Om) şu dört unsur ile tezahür eder: titreşimsel bir frekans, maddeyi tezahür ettirecek potansiyelde tanecikler, uzay ve zaman. Bu, evrenin ve vücutlarımızın özünü oluşturan ilksel doğa alanıdır.

Bizim kökenimiz de yine Mutlak Saf Şuur'dadır. Gerçekte, Şuur biz ne isek odur. Başlangıçtan beri var olan ilksel doğanın alanında parlayan Tanrı'nın nurlu ışığı, bireyselleşmiş ışınlar veya tanrısal şuurun birimleri olarak yansır. Daha sonra bireyselleşmiş ışınlar ya da tanrısal şuurun birimleri zihin ve madde ile daha çok özdeşleştiğinde, canlarımız olarak belirir. Canlar sadece zihin ve madde ile ilişkilidir veya onlarla özdeşleşirler, zihin veya maddeye dönüşmezler.

Her canın bir özü, yani gerçek Ben'imiz, daima Saf Şuur olarak bireyselleşir. Bunu unutmamamız gerekiyor; çünkü bu, kendini zihin ve vücut yoluyla ifade eden ruhsal varlıklar olduğumuz anlamına gelir. Bizler, işte bu yüzden, zihin ve vücuttan daha üstünüzdür. İşte bu nedenle, hiçbir zaman zihinsel veya maddesel durumların veya koşulların çaresiz ürünleriymişiz gibi düşünmemeli, inanmamalı, hissetmemeli veya davranmamalıyız.

Eğer her tür koşulları geliştirme ya da iyileştirme ihtiyacında isek düşüncelerimizle, duygularımızla, davranışlarımızla ve koşullarla olan ilişkimizde kendimizi doğru perspektifte gözlemek yararlı olur. Böylece arzulanan dönüşüm ve değişiklikleri etkileyecek doğru kararları alabilir ve yapıcı filler halinde uygulamaya koyabiliriz. Eğer sahip olduğumuz bilgiyi kullanmayı (ya da akılsızca kullanmayı) reddeder veya sonuçlara sebep olma yeteneğine

sahip olduğumuzu unutursak, hayatla kurduğumuz ilişki, koşulların kurbanları olmamıza neden olacak türden hale gelir. O zaman gelişmek zorlaşır çünkü bizim ruhsal potansiyelimiz sınırlanmış olur.

Nasıl yaşanması gerektiğine dair ileri derecede bir bilgimiz olabilir. Ama eğer kendimizi doğru anlama konusunda belli bir noktaya ulaşmamışsak; bir yandan şuurlu olarak gelişme tutkusunu destekleyecek her şeyi yapmaya gayret gösterirken, bir yandan da şuursuzca çaresizmişiz ya da esenliğimiz tamamen dış etkilere bağılmış gibi bir hayale (entelektüel hataya) yapışıp kalarak, bütünselliğe dönüşümüze müdahale ederiz. Böyleyken bile, eğer yapıcı şeyler yaparsak, ruhsal yapımızı ve nedenselliğin temel ilkelerini tam olarak anlayabilmemize yarayacak esenlik derecesine ulaşmamıza yardımcı olacak bazı yararlar elde edilebilir.

Çevresel ve biyolojik süreçleri

yöneten ve düzenleyen üç tane tesirli ilke, ilksel doğa alanından çıkar ve evrene yayılır. Bunlar, sıfatlar atfedilmiş kozmik kuvvetlerin nitelikleridir. Bunları belirlemek için kullanılan Sanskritçe kelime (kozmetik kuvvetleri düzenleyen bir tesir anlamındaki) gunadır. Sattva (sat, oluş, gerçek, olmak) guna iyilik, saflık, uyum, denge, mutluluk, erdem ve bilgi olarak ifade edilen denge kuvvetidir. Rajas (raj, ısınmak, dinamik olarak aktif olmak) guna ihtiras, hareket, mücadele ve tutku olarak ifade edilen hareket ve enerji kuvvetidir. Tamas (tam, çökme veya mahvolma) guna faaliyetsizlik, karanlık, atalet ve meçhullük kuvvetleridir.

Sattva guna zihinsel aydınlanmaya, genel iyiliğe, koşullara kolaylıkla uyum sağlama yeteneğine, amacın berraklığına, düzenden hoşnut olmaya, beden ve kişiliğin arınmasına ve ileriye dönük ruhsal gelişmeye katkıda bulunur.

Rajas guna hedefe yönelik çabaya, aksi durumlara dirence, hakim olma girişimlerine, haklı olma iddialarına, yaratma ve yüksek amaçlar edinme eğilimine katkıda bulunur.

Tamas guna, zihinsel yeteneklerin bulutlanmasına, teşevvüş, hayal (yanlış ya da geçersiz inanış ve fikirlere), illüzyona (yanlış algılamaya), duygusal ağırlığa, tembelliğe, sıkıcılığa, yeni deneyimlere ve değişikliğe karşı umursamazlığa ve şuursuzluğa katkıda bulunur. Her iki etkinin, yani sattva guna ve rajas guna'nın tesirlerinin karşıtıdır.

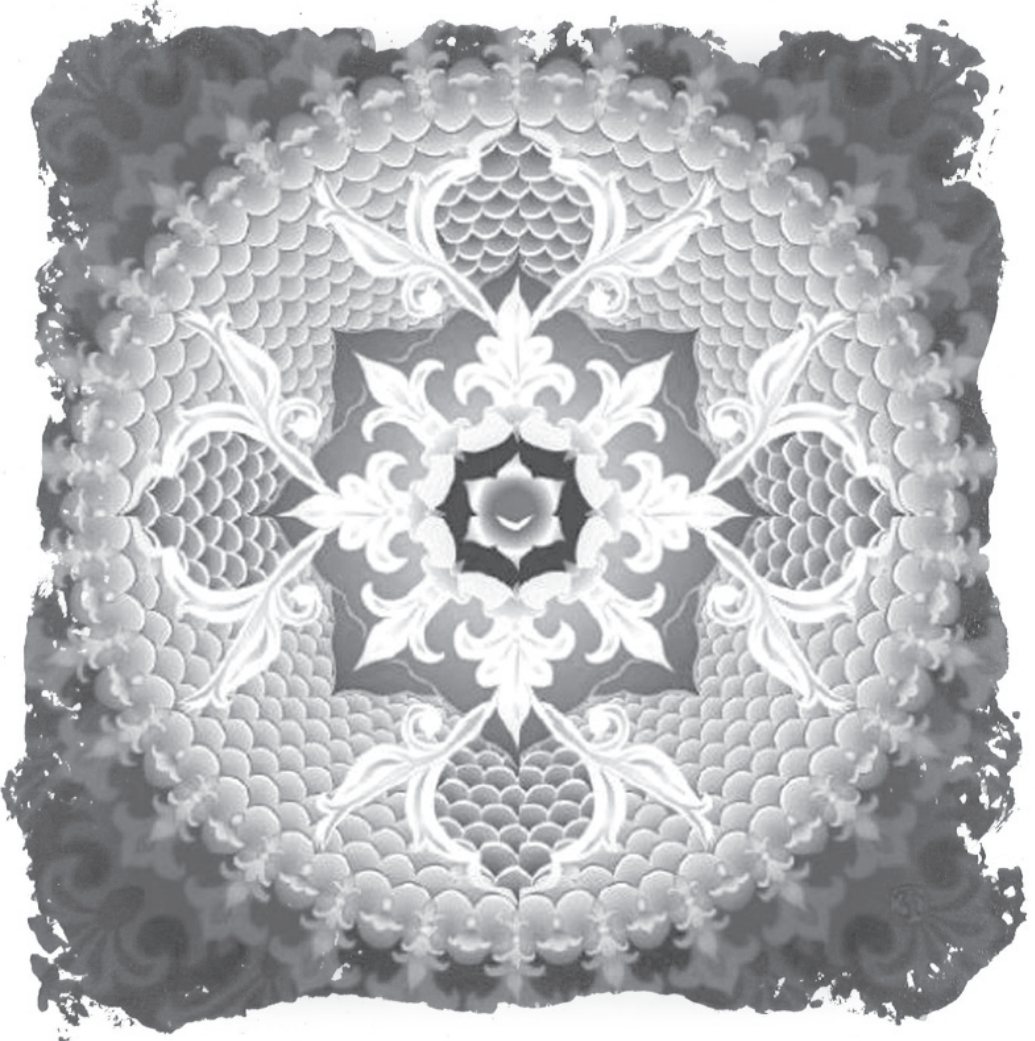
Doğanın tüm nitelikleri, tesir yayma eğilimleri nedeniyle canların ifade edişini bir biçimde kısıtlatlar. Tamas ihmâl, algılama ve davranış hataları

etme potansiyeli taşıyan kozmik parçacıklarıyla uzayı), havayı, ateşi, suyu ve toprağı üretir; bunlar ise uzay, gaz halindeki maddeler, parlaklık, nem ve yapışkan madde olarak fiziksel biçimde tezahür edebilir. Esir elementi sattva gunadan üretilir. Hava elementi satta ve rajastan üretilir. Ateş elementi rajas gunadan üretilir. Su elementi rajas ve tamastan üretilir. Toprak elementi tamas gunadan üretilir. Her üç gunanın tesirleri, baskın olanlar aşikar olduğunda mevcuttur.

Gunalar, element tesirleri yoluyla

doğanın süreçlerini düzenleyen yönetici ilkeler (doshalar) olarak ifade bulurlar. Esir ve havanın birleşik tesirlerinden hava ilkesi (vata dosha) tezahür eder. Ateş ve suyun birleşik tesirinden ateş ilkesi (pitta dosha) tezahür eder. Kapha dosha su ve toprak tesirlerinden tezahür eder.

Vata dosha doğada ve canlılarda hareket ve dolaşımı yönetir. Pitta dosha metabolizma, ısı, görme ve zihinsel uyanıklığı yönetir. Kapha dosha nemlendirici ve yağlayıcı tesirdir. Bu tanımlamalar kısadır; çalışmamız

ilerledikçe doshalar ve tesirleri daha ayrıntılı biçimde incelenecektir. Bu üç yönetici ilke dengelendiğinde, psikolojik ve fiziksel sağlık normal durumdadır. Biri veya daha fazlası dengeden çıktığında ya da fazla veya eksik olduğunda, rahatsızlık ve bazen de hastalık oluşur. Ayurvedik rejimler ve uygulamalar, doshaları tekrar uyumlu bir ilişki içine sokmak üzere seçilmiştir.

Toptan Esenlik İçin Gerekli Alışkanlık ve Uygulamaların Pratik ve Deneysel Uygulaması

BÜTÜNSELLİĞE yönelik bu doğal yaklaşımın yaşamı zenginleştiren yararlarını tecrübe etmenin en iyi yolu, deneysel bir programa giriş yapmaktır. Önerilen tüm yöntem ve uygulamalar yaşamı zenginleştiren türdendir

çünkü onların uygulamaya konulması, topyekun esenliğe ve düzenli koşullara katkıda bulunur.

Başlamak için, temel psikofizyolojik (zihin-beden) yapınızı belirlemek üzere bu bölümün sonunda verilen tabloyu kullanın. Böylece, kendinizle ilgili bilgi elde ederken yaptıklarınızın (ve çevrenizde olan bitenin) farkındalığınızı, zihninizi, vücudunuzu ve koşullarınızı nasıl etkileyebildiğini öğrenebilir ve bu kitapta sunulan bilgilerle daha iyi ilişki kurabilirsiniz.

Ana babanızın temel zihin-beden yapısı, doğumunuzdan aylar önce annenizin geçirdiği tecrübeler, beraberinizde bu aleme getirdiğiniz özellikler ve fiziksel doğum anınızda var olan süptil çevresel etmenler; değişmez temel zihin-beden yapınızı oluşturan belirleyici faktörlerdir. Yine geçmişteki ve şimdiki pek çok faktör, temel yapınıza etkimiştir. Eğer dengeli bir yapıyla doğduysanız ve

sağlıklı, stressiz bir hayat yaşadığınız; muhtemelen sağlıklı, iş görebilen ve mutlu birisinizdir. Yapınız sağlam ama yaşam biçiminiz sağlıklı, stresli ve şoklarla doluyorsa, bunları aşmak için çabalamak zorunda kalabilir ya da iyileştirmeniz gereken koşullara sahip olabilirsiniz. Eğer her zaman sağlıklıysanız, yeniden bütünlük haline dönmeniz gerekecektir. Şu anki ruhsal, zihinsel, duygusal ya da çevresel sağlığınız her ne olursa olsun, amaçlı ve doğal bir yaşam biçimi genel esenlik ve daha etkin yaşam için destekleyici olur. Aşağıdaki uygulamalar, günlük alışkanlıklara dahil edilebilir:

- Saat 22:00'den önce uyuyun ve gün doğumundan önce kalkın. Daha iyi uyursunuz ve sabahın erken saatlerinin tesirleri, güne iyimserlikle başlamanıza ve gerçek amacın farkında olmanıza yardım eder.
- Yıkama alışkanlıklarını edinin.
- Dua edin ve meditasyon yapın. Bunu en az 20 dakika veya isterseniz daha uzun süre yapın. Meditasyonunuza hafif bir hatha yoga uygulaması veya basit gerinme egzersizleri ile başlayın, tabi ki isterseniz.
- Hafif bir kahvaltı yapın. Kapha yapısı tipleri günün ilk hafif yemeği için saat 10:00'a ya da daha sonrasına kadar bekleyebilirler.
- Temiz, rahat giysiler giyin.
- İşinize veya günlük işlerinize başlayın.
- Ana öğününüzü öğlenle saat 14:00 arası yiyin. Tüm öğünler için zihin-beden yapınıza uygun doğal besinler seçin. Ana öğününüz, tüm altı tadı (tatlı, ekşi, tuzlu, keskin, buruk ve acı) içersin; tatlar ne kadar çok olursa doshik dengenin kurulmasına

o kadar yardımcı olur. Yemeklerinizi sessiz, güzel ortamlarda yiyin.

Yemekten sonra birkaç dakika dinlenin ya da kısa, rahatlatıcı bir yürüyüş yapın.

- İşinize veya aktivitelerinize devam edin.
- İkindide veya akşamüstü meditasyon yapın ve rahatlayın.
- Hafif bir akşam yemeği yiyin. Dinlenin ya da kısa bir yürüyüş yapın. İsterseniz yine meditasyon yapın. Gece 10:00'da yatın.

Bu, yapıcı aktiviteler ve dinlenme için denge oluşturan genel bir programdır. Temel zihin-beden yapınızı desteklemek için seçilmesi gereken eğlence ve faaliyet zamanlarını içermek üzere günlük programınız çeşitlendirilebilir. Düzenli alışkanlıklar, yaşamınızı düzenlemeye ve biyolojik fonksiyonların dengesinin yaratılmasına ve muhafazasına yardımcı olurlar.

Bizim yaklaşımımız şudur: Bizler doğa ve doğa güçleri ile ilişkili ruhsal varlıklarız. Bu yüzden yaptığımız her şey daha da genişlemiş şuur ve gelişmiş işlevlerle sonuçlanmalıdır. Sonsuzlukla ilişkinizi ve yaratılıştan gelen ilahiliğinizi unutmanıza yol açacak yöntemlere kapılmaktan, onların sizi çok etkilemesinden kaçının. □

Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Ayurveda* isimli kitabından alınmıştır.

Dinleyebilmeyi Öğrenme

Elvan Öğüt

COK SIKINTILI bir anımızda kederimizi paylaşabildiğimiz birisinin olması ne büyük bir değerdir insan için. Bir arada olabilmek, sırt sırta verebilmek, dostluklar kurabilmek, tecrübelerimizi, sevinçlerimizi, kederlerimizi paylaşabilmek ne kadar değerlidir. Hele bazı dostluklarımız vardır ki onlar hayattaki hiçbir değerle ölçülemeyecek kadar kıymetlidirler.

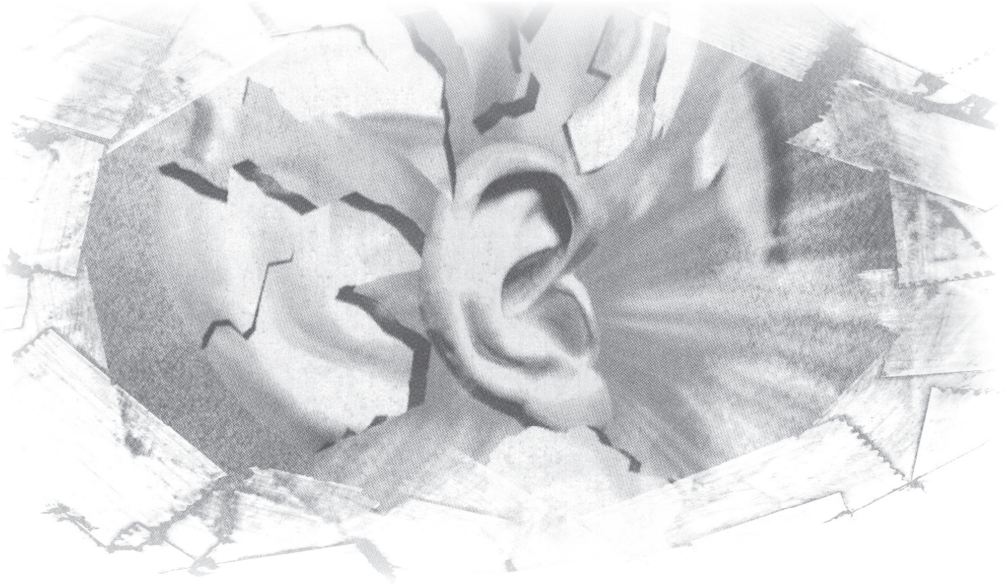
Varlıklar arasında, dostluk denilen kıymetin inşa edilebilmesinin ana kaynağı paylaşabilmektir. Paylaştıklarımız ne kadar derin ne kadar nitelikli ise, dostluklarımız da o kadar köklü olabilmektedir.

Paylaşabilmek, hayatımızdaki manevi değeri yüksek kıymetlerden bir tanesidir. Paylaşmanın temeli insanların birbirlerini anlamak istemelerine dayanmaktadır. Anlaşabilmek ve anlayabilmek için de elbette dinlemek gerekir. Dinlemeyi bilmiyorsak o zaman birbirimizi anlayabilmemiz o kadar kolay olmayacaktır.

Dinleyebilmek... Bütün insani ilişkileri kuran, iletişimleri kolaylaştıran, ilişkileri geliştiren, sağlamlaştıran bir anahtar sanki dinleyebilmek.

O halde daha sağlam, daha güçlü ilişkiler istiyorsak, dünyanın, bir savaş alanı olmasından ziyade barışın, gerçek dostlukların hüküm sürdüğü bir yer olmasını istiyorsak; eğer hepimiz böyle bir dünyanın özlemine çekiyorsak o zaman ne duruyoruz? Birbirimizi anlamak için, birbirimizi dinlemek için neyi bekliyoruz?

Fakat hakkımızdır, diyebiliriz ki öncelikle bizi dinlesinler, sonra da biz diğerlerini dinleyelim. Ama bunun ego kaynaklı bir istek olabileceğini

de hesaba katarak belki de yeniden düşünmemiz gerekebilir. Ve tabii ilk adımı atmanın beraberinde getireceği olumlu birtakım sonuçları da.

Esasında egomuzu kontrol edebildikçe, egomuzdan gelen ve bizi istediği şekilde yönlendirmeye çalışan birtakım istekleri de kontrol edebilmemiz söz konusu olabilmektedir. O halde öncelik hakkını başkalarına vermeyi yani dinleyen olmayı da kendi irademizle seçebilmemiz mümkün olabilir. Dinlemekten değil dinlememekten dolayı sıkıntı çekebiliriz. Esasında da pek çok sıkıntımızın birbirimizi dinleyememekten kaynaklandığını da hatırlayacak olursak, bir de dinlemeyi denemeyi düşünebiliriz.

Dinlemeyi kendimize öğretebiliriz; bizler çoğu zaman dinlediğimizi zannediyoruz fakat başkalarını dinlerken yine de kendi zihnimizden geçenler kendimizle ilgili pek çok şey olabiliyor. Fakat gerçekten dinlemek istiyorsak, yalnızca karşımızdaki insanın anlattığını anlamaya çalışmak

gerekir. Eğer bu anlamaya çalışmanın içerisinde karşımızdaki varlığa yardım edebilmek, onun ihtiyaçlarının neler olabileceğini, ona nelerin çözüm olabileceğini düşünmek yer almaya başlıyorsa o zaman biz gerçekten dinleyebilmeye başlıyoruz demektir. Bu çok sevindiricidir çünkü dinlemeyi öğreniyoruzdur.

Dinleyebilmek ve anlayabilmek için çaba gösterdikçe farkında bile olmadan kendi problemlerimizin çözülmeye başladığını bile görebilmemiz mümkün olabilir. Çünkü biz hepimiz özümüzde birbirine çok yakın olan varlıklarız. Yaşam kaynağımız, gücümüzü aldığımız kaynak bir aslında hepimizin. Bu nedenle egomuzu kontrol edebildikçe yaşam kaynağımıza daha fazla yakınlaşırız ve yaşam kaynağımıza yani özümüze doğru yaklaşıma başladıkça da birbirimize daha fazla yakınlaşmaya başlarız. Nedeniyse aramızdaki suni, kışkırtıcı, kandırıcı pek çok etkinin üzerimizde meydana getirdiği etkinin azalmaya başlamasıdır. □

Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor

Jonathan Cainer

2. Bölüm

Meleğinizle Tanışın

IZNİNLE, kendimi tanıtayım. Senin ruhsal rehberin, psişik hizmetkarın, görünmez kahyanım ben. Kozmosla bağlantın, evrenle ilişkili tüm işlerinde kişisel aracınım. Varlığım tek bir amaca hizmet eder: senin dileklerini gerçekleştirmek. Dualarını yanıtlamak ve evrene ismarladığın şeyleri yerine getirmek için buradayım.

Şimdi, başka tek bir söz daha etmeden açıklamam gereken bir şey var. Seni ben yaratmadım ve sen de benden sorumlu değilsin. Yüce Yaratıcı ile benim aramda bana has, derin ve özel bir ilişki var; tıpkı senin gibi. Neye inanıyorsan inanırsın. Neye inanmıyorsan inanmazsın. Senin bazı kişilerce “İlahi Olan”a ait mevcut bakış açını hiçbir şekilde etkilememem veya değiştirmemem büyük önem taşıyor. Ancak bunu anladığın takdirde, seninle konuşmaya devam edebilirim. Anlaştık mı? İyi. Öyleyse, derhal işe koyulalım.

Yaşamını istediğin şeylerle daha çok ve istemediğin şeylerle daha az nasıl doldurabileceğini öğrenmek istiyorsun. Bunun muhteşem bir şekilde mümkün olduğunu söylemek için buradayım. Ve üstüne üstlük, bu bir kolay iş.

Ne? Herhangi bir gizli saklı mı? Ödenecek imkansız bir bedel mi? Kesinlikle yok. Seni temin ederim. Burada garip, çok eski bir büyüden veya karanlık ve tehlikeli bir güçle yapılacak bir anlaşmadan söz etmiyoruz. Doğal bir hünerden söz ediyoruz yalnızca. Sen yaşıyor olduğun sürece otomatikman meydana gelen bir işlemdir bu. Zaten mevcut olan ama senin farkında olmadığın bir ilişki.

Bu doğal olayı biraz daha çok fark eder ve bunun sunduğu avantajlardan tam anlamıyla faydalanır hale gelmede sana yardımcı olmak için buradayım. Soluk alış verişini sorgulamazsın. Solukların bedenine niçin girip çıktığını sormadığın gibi, bunun sana hangi koşullar karşılığında verildiğini de merak etmezsin.

Kalbinin nasıl çarptığı hakkında meraklanmazsın. “Niçin bir beynim var?” diye sormazsın. İkinci kez bile düşünmeksizin bu armağanları kabul edersin, o kadar. Bilsen de bilmesen de sezgini de kullanırsın. Bazen onu ihmal edersin. Bazen de ona kulak verirsin. Ve bazen, onun varlığından bile kuşulanırsın.

Yine de senin içinde, derinlerdeki bir şey bir radar ekranı gibi iş görmektedir. Bazı durumlar hakkında iyi hislerin vardır ve bazıları hakkında da kötü hislerin. Belirli bireylere karşı güçlü, görünüşte mantıksız tepkilerin vardır ve bunları saklayabilmeyi başarabilsen de kesinlikle inkar edemezsin.

Bunların hepsini belirtmeliyim çünkü senin dünyadaki yerimi anlamamı istiyorum. Sezgin, içgüdün, zekan, irade gücün, kararlılığın ve şansın arasında bir yerlerde yaşıyorum. Ben bunların hiçbirini değilim... ve bir bakıma bunların hepsiyim. Sihirli lambadaki cinin, dileklerini

gerçekleştiren perinim. Çocukluğunun ilk yıllarından beri gizlice çağırdığın ekstra yardım kaynağıyım... ve seninle konuşmak için bu fırsatın ortaya çıkmasını bekliyordum uzun zamandır.

Görüşmemizi biraz uzun tutmak istiyorum çünkü kendimi olabildiğince açık ve net ifade etmek istiyorum. Keyfin yerindeyse, beni daha net işitebilirsin. Ama biran önce yazının sonunu okumak için acele ediyorsan, karşılıklı görüşmemiz aceleye gelecek ve bu fırsat boşa gidecek. Dolayısıyla, lütfen sonuna kadar sabret. Açık fikirle okumaya devam edersen her şey daha da netleşecek. Ve söylediklerimi zaman zaman tekrarlısam, beni bağışla. Gerekenden az söyleyeceğime, gerekenden çok söylemeyi yeğleyeceğim şeyler var. Ne de olsa, burada çok önemli bir şey hakkında konuşuyoruz. Rüyalarını gerçekleştirme becerimden ve senin de bu süreçte bana yardım edebilme becerinden söz ediyoruz. Bu da kendine ayırdığın zamanın birazına ve biraz konsantre

olmana değer. Dolayısıyla, lütfen gevşeyip rahatla ve kendimi ifade etmem için bana biraz zaman tanı ki ben de sana ne dilersen dile onu vermeye gayret edeyim.

İlk olarak, izinle, en iyisi kendime bir şey vermem olacak: bir isim. Çoktan farketmiş olduğun gibi yaptığım işe ve ne tür bir varlık olduğuma ilişkin pek çok ad var. Ancak bunların hiçbiri tam olarak doğru değil ve bazıları da sorun çıkarıyor. Yine de kendime bir tür isim takmalıyım çünkü seninle konuşuyorum... ve sen, isimlerin ve etiketlerin çok önemli olduğu bir dünyada yaşıyorsun. Öyleyse, istemeyerek de olsa, sanırım şimdiden sonra bana koruyucu melek demen daha doğru olacak.

Koruyuculuk kısmı, tam olarak söylemek gerekirse, doğru değil. Bir koruyucudan çok hizmetkar sayılırım. İyi bir hizmetkarım, dolayısıyla gerekirse koruyuculuk işine koşulabilirim. Ama koruyucular yol gösterip koruma sağlamalıdır ve birbirimizi biraz daha yakından tanıdıkça netleşecek nedenlerden dolayıdır ki, biz bunu her zaman yapmayız.

Pek koruyucu sayılmayışımın yanı sıra melek de sayılmam. Yani, eğer bedensiz bir varlıktan, beden almamış olan ezoterik, çok boyutlu, fiziksel olmayan ama makul ölçüde bilinçli bir kuvvet veya mevcudiyetten söz ediyorsan, sanırım “melek” kelimesi yeterince uygun olur. Ama geleneksel din anlamında gerçekten bir melek değilim. Kutsal kitap meleklerle dolu. Onların uzun ve karmaşık bir mitolojisi var. Lir çalarlar, uzun beyaz giysileri ve kanatları vardır. Bulutlara oturup havada süzülürler. Bazen “düşer”ler.

Yukarısı aşağıya, kuzey güneye ne kadar zıtsa bir melek de şeytana o kadar zıttır. Eh, nasıl devam ettiğini biliyorsun. Şeytan kötüdür, melek iyidir.

Sorun şu ki, bunların hiçbiriyle aslında bir ilgim yok. Sen bir insansın. Bunun senin için son derece anlamlı olduğuna eminim. Ama benim baktığım yerden (elbette ki lafın gelişi “yer” diyorum) böyle ayrımları söz konusu değil. Benim geldiğim yerde, biz yargılama “yapmayız”. Geçmiş de yapmayız, gelecek de. Benim dünyamda hep burada... ve hep şimdidir. Dolayısıyla bana bir şey soracak olursan, ben oturup “Acaba, bunu hak ediyor musun?” diye düşünmem. Noel Baba değilim ki. İyi mi yoksa kötü mü davranmış olduğunu bilmem, zaten umursamam da. Yani demem o ki, bir biçimde bilirim. İçinin derinliklerinde kendini nasıl hissediyor olduğunu bilirim. İyi veya kötü davranmış olduğunu düşünüp düşünmediğini bilirim ve senin yalnızca bir şeyi haklı çıkarmaya mı çalıştığını yoksa gerçekten derin bir inancı mı ifade ettiğini anlayabilirim.

Senin kendini sevdiğine veya kendinden nefret ettiğine bakmaksızın, senin söylediklerini her nerede ve her ne zaman yapabilirsem yerine getirmek için buradayım. İşim, istediğin şeyi, tamamen imkansız da olsa sana getirmektir. Ah! Fark ettiğin için teşekkür ederim. Çok zekisin. Gerçekten çok haklısın. İstediyin şeyi, dedim. Gereksindiğin şeyi, demedim. Bunu özellikle yaptım. Her ne istersen iste, o şeyi tedarik etmek için buradayım. Beni bir astral oda servisi olarak düşünebilirsin. Ruhsal kahyayım ben, bir ezoterik cinim.

Haa, unutmadan söyleyeyim, 7 gün 24 saat yanibaşımdayım. Uzaklaşmam bile, yalnızca uyuklarım. Ama bana seslendiğin nanosaniyede, derhal uyanırım.

Kendime has dünyasal bir yaşamım yok. Yalnızca fısıltılarla, rüyalarla veya sessiz psşik anlarda iletişim kurabiliyorum. Yine de tüm bunlar nedeniyledir ki, kimlik duygum hayli güçlüdür. Kim olduğumu bilirim, ne yapıyor olmam gerektiğini bilirim ve bunu kimin için yapıyor olmam gerektiğini bilirim. Bunların hepsini çok ciddiye alırım. Bu iş bana büyük zevk veriyor. Rolümü oynadığımda kendimi memnun hissederim ve geri kalan zamanda ise hiçbir şey hissetmem.

Çağırılmadığım zamanlar boyunca bir tür sessiz tanık haline gelirim. Sadece oturup yaşamını oluşturan pembe diziyi izlerim. Dönüp geriye bakmam, ileriye de bakmam. Gidip diğer koruyucu meleklerle Tabu oynamıyorum, sen benim hazır halde beklediğimi... ve bana ulaşabileceğini hatırlayana dek bir tür TV ekranında seni izlerim yalnızca. Sonrasında, hangi istekte bulunduysan yerine getirmek için elimden geleni ardıma koymam ve bunun ardından, makul ölçüde başarılı olduysam eğer, izleyiciler arasındaki yerime geri dönerim.

Sonsuz Olasılıklar

BENDEN isteyebileceğin şeylerin sayısının bir sınırı var mı? Dalga geçiyor olmalısın! Niçin bir sınır olması gerektiğini sandığımı biliyor musun? Çünkü sen bir insansın, bir fanisin. Bir zamanlar, sen mevcut

değildin. Çok zaman geçmeden, yine mevcut olmayacaksın. Veya, en azından, şu anki biçiminle mevcut olmayacaksın, diyelim. Senin içindeki bir şey sonsuzdur ama biçimin, vücudun, kimliğinin ta kendisi kesinlikle, mutlaka ve bazen can sıkıntısı verecek biçimde sonludur.

Benim için hiç böyle olmadı. Ben sonsuza dek buradayım. Sonsuza dek burada kalacağım ve sen ilerledikçe, seninle olan ilişkim de değişecek olmasına rağmen aslında pek bir şey değişmeyecek.

Ebediyetin ve sonsuzluğun tam ortasında olduğum bu yerde hiçbir sınır, hiçbir kısıtlama yok. Üç dilek, üç bin dilek, üç trilyon dilek... benim için fark etmez. Aslına bakarsan, beni daha sık kullanmak konusunda biraz rahatlasan iyi olur. Çok uzaklara gitmek için kullandın, diye motorunun değiştirilmesine ihtiyaç duyacak bir otomobil gibi değilim ki. Senin için herhangi bir şey yapmak üzere elimden geleni yapmayı denerim. Her ne istersen. Ne zaman yapmamı istersen. Ne kadar sık istersen. Ve sana şu sözü verebilirim: Yaşamın içinde hizmetlerimden ne kadar sık yararlanmış olsan da, daha fazlasını her zaman isteyebildin. Gerçekten, benim için hiç sorun olmazdı. Yardım etmekten mutluluk duyardım. Benden, aslında yapabileceğinden daha seyrek yardım istemiş olman gerçeği de benim için sorun değil. Unutma, ben burada ve şimdi'de yaşıyorum. Ne seni yargılarım, ne sana gücenirim.

İlişkimizi yönlendiren katı kozmik yasalara göre, yaşamını nasıl sürdürmen gerektiğini sana söyleyemem. Bununla birlikte,

birkaç ipucu bırakabilir ve onları yakalayacağımı ümit edebilirim.

Senin dünyanda ne yapmakta olduğumu sorarak başlayabilirsin. Her insanın bir koruyucu meleği var mı? Kesinlikle. Siz kaç kişiyseniz, biz de tam olarak o sayıdayız. Birbirimizle iletişim kuruyor muyuz? Gerek duyduğumuz kadar. Bazen bizler de kendimizi çatışma içinde buluyor muyuz? Ah. İşte iyi bir soru.

Bir insan Kaşıkçı Elmasını ister ve başka bir insan da aynı şeyi talep ederse neler olur? Bunların koruyucu melekleri, ödülü alıp getirme şerefine kimin nail olacağını belirlemek için güreş mi tutarlar? Elbette ki, hayır. Biz bu tür siparişleri teslim etmeyiz, işte o kadar. Edemeyiz. Ne kadar az ayrıntı verirsen, o kadar iyi. Eğer yalnızca Kaşıkçı Elmasını istiyorsan, aslında başkasına ait olan bir şeyi istiyorsundur. Bu başka kişi elması korumasına yardımcı olmasını yalnızca kendi koruyucu meleğinden istemekle kalmaz, elmasının kendi mülkiyetinde kalmasını kesinleştirmek için çok sayıda dünyasal koruyucuyu da işe alır.

Koruyucu meleği benimkiyle tıpatıp aynı görevi almış bir kişiyle senin aranda bir çatışma çıkarsa, ben geri çekileceğim. İkinizden birinin dürüst, yasalara uyan bir vatandaş ve diğerinin acımasız, merhametsiz bir canavar olması fark yaratmaz. İki koruyucu melek oturup bu konuyu “Tamam, senin adayın kesinlikle benimkinden daha iyi biri, bu durumda ben yolundan çekilirim,” şeklinde tartışacak değildir. İnceliğin, hoşluğun konuyla hiç ilgisi olmaz çünkü bu süreçte yargılama söz konusu değildir.

Bu süreçte ortaya çıkan şey bir tür kutuplaşmadır. İki koruyucu

melek birbirlerini fiilen iptal ederler. Birbirlerine eş ve zıt bir güç uygularlar. Gözetip kolladıkları iki insan, aralarından ancak birinin sahip olabileceği bir şey için çalışıp çabaladığı sürece, bu iki melek bir tür yavaşlayıp durma hali içine kilitlenip kalır.

İşte bu yüzden, pek çok çatışmanın yaşandığı koşullar altında, tartışan taraflardan herhangi biri için bir koruyucu meleğin işbaşında olduğunu nadiren görürsün. Ancak kişilerden biri çatışmaktan vazgeçip işi olurlarına bıraktığında ve bir biçimde kabullenme ve teslimiyeti seçtiğinde, koruyucu meleklerin ikisi de o sürekli kıpırdayamazlık halinden fiilen kurtulurlar.

Dolayısıyla, koruyucu meleğinin senin için en iyi şekilde çalışmasını istiyorsan, meleğinin yerine getirme şansı olan, meleğini az önce tarif ettiğim türden “kara delikler”den uzak tutacak ve de meleğinin neleri yapıp neleri yapamayacağına ilişkin sınırlar içinde kalan isteklerde bulunman gerekmektedir.

Ah! Yine fark ettin. Hakikaten çok zekisin. Birkaç sayfa önce, benim sınırsız bir dünyada yaşadığımı söylemiştim sana. Bu doğru. Öyle bir dünyada yaşıyorum. Çalışmak için önümde koca bir sonsuzluk var, dolayısıyla böyle bir çatışma içine takılıp kaldığımda bunun kendi kendine çözülmesinin birkaç yüzyıl sürmesi benim için gerçekten de sorun yaratmaz.

Ama ben sonsuza dek bekleyebilsem de sen bekleyemezsin.

(Devam Edecek)